วาระที่ 3: CFS Voluntary Guidelines on Gender Equality and Women's and Girls Empowerment in the context of Food Security and Nutrition (VGs on GEWGE)

PART 1 – INTRODUCTION

1.1. Background and rationale

1. การรับรองความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง (GEWGE) มีความสำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของ CFS ในการยุติความหิวโหยและความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการสำหรับทุกคน GEWGE เป็นพื้นฐานของการตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ GEWGE ยังมีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งหมดของ Agenda 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. เพื่อที่จะเปลี่ยนวิสัยทัศน์นี้ให้กลายเป็นความจริง ในการประชุมครั้งที่ 46 ในเดือนตุลาคม 2019 คณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลก (CFS) ได้รับรองกระบวนการนโยบายที่จะส่งผลให้เกิดแนวทางโดยสมัครใจว่าด้วยความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมอำนาจของสตรีและเด็กหญิงในบริบทของ ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ (เรียกว่า "แนวทางปฏิบัติ" ในเอกสารนี้)

3. ความสำคัญของ GEWGE เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนได้รับการยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศผ่านการนำความเท่าเทียมทางเพศมาใช้เป็นเป้าหมายเดี่ยวในวาระ 2030 (SDG5)

4. ปัจจุบันระบบอาหารของโลก ผลิตอาหารได้เพียงพอสำหรับทุกคนบนโลก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความท้าทายหลายประการ เช่น การเพิ่มขึ้นของประชากรทั้งในพื้นที่ชนบทและในเมือง จึงเกิดความล้มเหลวในการตระหนักถึงสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสิทธิที่จะมีมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ และสามารถตอบสนองความต้องการด้านอาหารและโภชนาการในแต่ละวันได้ การเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมทำให้ความมั่นคงด้านอาหารแย่ลง และเกิดภาวะทุพโภชนาการในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ความไม่มั่นคงทางอาหารเติบโตขึ้นในปี 2563 เป็นผลมาจากการระบาดใหญ่ของโควิด-19 และเลวร้ายยิ่งขึ้นไปอีกในปี 2564 ส่งผลให้ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศรุนแรงขึ้น และส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอย่างไม่เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ผู้อพยพ ผู้พลัดถิ่น และผู้ลี้ภัย สตรีสูงอายุและผู้พิการ ในบริบทระดับโลกที่ท้าทายนี้ การจัดการกับความไม่เท่าเทียมทางเพศและการบรรลุถึงสิทธิสตรีและเด็กผู้หญิงถือเป็นสิ่งสำคัญเร่งด่วนและสำคัญยิ่งกว่าที่เคย ในการบรรลุความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการสำหรับทุกคน

5. หลักฐานที่เพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงเชิงบวกระหว่าง GEWGE กับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ซึ่งการสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นหนึ่งในวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการปรับปรุงปัญหาทางโภชนาการ ไม่เพียงเฉพาะในผู้หญิงเท่านั้น ยังรวมถึงผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ทั้งตัวผู้หญิง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ตลอดจนลดการตายของทารก ลดภาวะทุพโภชนาการในเด็ก และ

ป้องกันโรคไม่ติดต่อ สิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญในการป้องกันการเกิดภาวะทุพโภชนาการที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการทางโภชนาการของเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี และสตรี รวมถึงในระหว่างตั้งครรภ์และให้นมบุตร และของเด็กผู้หญิงตลอดช่วงชีวิต

6. GEWGE มีความสำคัญต่อการลดความยากจน การเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม การเข้าถึงและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การปรับตัวและการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการปกป้อง การอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ความสำเร็จของความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลผลิตที่เพิ่มขึ้นและประสิทธิภาพที่ดีขึ้นในหลายภาคส่วน รวมถึงในภาคเกษตรกรรมในบริบทที่การทำฟาร์มขนาดเล็กและครอบครัว ในขณะที่ความไม่เท่าเทียมกันและการเลือกปฏิบัติในการเข้าถึงและการควบคุมทรัพยากรยังคงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่าศักยภาพ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิง รวมถึงผู้หญิงพื้นเมือง และผู้หญิงจากชุมชนท้องถิ่น มีบทบาทอย่างแข็งขันในฐานะตัวแทนในระบบอาหาร เช่น เกษตรกร ผู้ผลิต ชาวนา เกษตรกรแบบครอบครัว ชาวประมงและผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้แปรรูป ผู้ค้า คนงานรับจ้างเกษตรกรรายย่อย และผู้ประกอบการตลอดทั้งระบบอาหารและห่วงโซ่คุณค่า

7. แม้จะมีความก้าวหน้ามาเป็นเวลาหลายทศวรรษ แต่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ยังคงเผชิญกับความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติ และความไม่เท่าเทียมกันทั่วโลก ซึ่งแสดงออกผ่านความท้าทายหลายประการ รวมถึงอุปสรรคต่อกระบวนการตัดสินใจ การเข้าถึงและการควบคุมทรัพยากรการผลิตที่สำคัญ สินทรัพย์ เทคโนโลยี การศึกษาและบริการทางการเงิน และโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างไม่เท่าเทียมกัน การเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมไม่เท่าเทียมกัน ความรับผิดชอบที่ไม่สมดุลในแง่ของการดูแลที่ไม่ได้รับค่าจ้างและงานบ้าน การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่จำเป็นอย่างจำกัด รวมถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนทำให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะทุพโภชนาการ ซึ่งส่งผลเสียต่อเสาหลักต่างๆ ของความมั่นคงทางอาหาร ได้แก่ การมีอยู่ การเข้าถึง การใช้ประโยชน์ และความมั่นคง สร้างอุปสรรคต่อความครอบคลุมของระบบอาหาร นวัตกรรมและความยั่งยืน และการจำกัดสิทธิ์เสรีของสตรี และขัดขวางไม่ให้พวกเขาได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ส่วนที่ 3 สำรวจความท้าทายเหล่านี้และเสนอจุดเริ่มต้นเชิงกลยุทธ์สำหรับการเปลี่ยนแปลง

1.2. Objectives of the guidelines

8. วัตถุประสงค์หลักของแนวปฏิบัตินี้คือการสนับสนุนประเทศสมาชิก หุ้นส่วนการพัฒนา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศ สิทธิสตรีและเด็กหญิง การเสริมอำนาจ และความเป็นผู้นำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการขจัดความหิวโหย ความไม่มั่นคงด้านอาหาร และภาวะทุพโภชนาการ

ทุกรูปแบบ ไปสู่การตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของประเทศอย่างก้าวหน้า

9. แนวปฏิบัตินี้จะให้แนวทางนโยบายที่เป็นรูปธรรมโดยอิงจากแนวปฏิบัติที่ดีและบทเรียนที่ได้จากการบูรณาการเรื่องเพศ นโยบายสาธารณะที่ตอบสนองต่อเพศภาวะ โปรแกรม และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายที่จะจัดการกับต้นตอของความไม่เท่าเทียมทางเพศ รวมถึงโดยการส่งเสริมแนวทางที่ตอบสนองต่อเพศสภาพและมีความละเอียดอ่อนทางเพศที่มีผลกระทบ การปรับปรุงกรอบกฎหมายและนโยบาย การจัดการของสถาบัน แผนงานและโครงการระดับชาติ และส่งเสริมความร่วมมือเชิงนวัตกรรมและการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในทรัพยากรมนุษย์และการเงินที่เอื้อต่อการส่งเสริม GEWGE ตามความเหมาะสม

10. แนวปฏิบัตินี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความสอดคล้องของนโยบายมากขึ้นระหว่าง GEWGE และวาระความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และส่งเสริมมาตรการด้านนโยบายที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน การสร้างและเผยแพร่หลักฐานเกี่ยวกับสถานการณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ผู้ชายและเด็กชาย และการตระหนักถึงโอกาส ข้อจำกัด และผลลัพธ์ที่แตกต่างกันในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการช่วยเปลี่ยนบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติ สร้างความตระหนัก และสนับสนุนการตอบสนองที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงนโยบายและโปรแกรมเป้าหมาย

11. แนวปฏิบัตินี้จะมีส่วนในการเร่งการดำเนินการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับ รวมทั้งองค์กรของเกษตรกรและสตรี เพื่อให้บรรลุตามหลักการที่ยึดถือของ CFS และเป้าหมายของวาระ 2030 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทศวรรษการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (2020) -2030) ด้วยบทบาทที่สำคัญที่ผู้หญิงและเด็กหญิงมีต่อการเกษตรและระบบอาหาร การทำฟาร์มของครอบครัว ตลอดจนความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในครัวเรือน แนวปฏิบัติดังกล่าวจะมีส่วนช่วยในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของทศวรรษปฏิบัติการด้านโภชนาการแห่งสหประชาชาติ (2016- 2025) เรื่องน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (2018-2028) เกษตรกรรมครอบครัว (2019-2028) และการฟื้นฟูระบบนิเวศ (2021-2030)

1.3. Nature of the voluntary guidelines and their intended users

12. แนวปฏิบัตินี้เป็นไปโดยสมัครใจและไม่มีผลผูกพัน

13. แนวปฏิบัตินี้มุ่งหมายให้ตีความและนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอกับพันธกรณีที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงข้อผูกพันโดยสมัครใจภายใต้ตราสารระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ไม่มีข้อความใดในแนวทางปฏิบัติที่ควรจะอ่านได้ว่าเป็นการจำกัดหรือบ่อนทำลายพันธกรณีทางกฎหมายใดๆ ที่รัฐอาจอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและเครื่องมือด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่นๆ

14. แนวปฏิบัตินี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตีความและนำไปใช้ตามระบบกฎหมายของประเทศและสถาบันของแนวทางดังกล่าว ควรดำเนินการภายในประเทศและในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยคำนึงถึงความเป็นจริงระดับชาติ ความสามารถและระดับการพัฒนาที่แตกต่างกัน และเคารพนโยบายและลำดับความสำคัญของชาติ

15. แนวปฏิบัตินี้เป็นส่วนเสริมและสนับสนุนความคิดริเริ่มระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับซึ่งมุ่งแก้ไขปัญหาการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเด็กหญิงทุกรูปแบบ เนื่องจากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการสำหรับตนเองและครอบครัว ครัวเรือน ชุมชน และประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำแนะนำของ CFS สร้างขึ้น บูรณาการ และเสริมเครื่องมือที่มีการตกลงพหุภาคีที่มีอยู่ซึ่งนำมาใช้ในหัวข้อนี้ภายในบริบทของระบบสหประชาชาติ

16. แนวปฏิบัตินี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ความเท่าเทียมทางเพศ และการเสริมอำนาจและความเป็นผู้นำของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยหลักแล้ว พวกเขากล่าวถึงรัฐบาลในทุกระดับเพื่อช่วยในการออกแบบและดำเนินนโยบายสาธารณะ เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของพวกเขาคือการเสริมสร้างความสอดคล้องระหว่างและทั่วทั้งนโยบายของภาครัฐในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก พวกเขายังมีค่าสำหรับผู้ดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายนโยบายและกระบวนการดำเนินการตามนโยบาย นักแสดงเหล่านี้ได้แก่

A) รัฐบาล

B) องค์กรระหว่างรัฐบาลและระดับภูมิภาค รวมถึงหน่วยงานและองค์กรของสหประชาชาติ

C) องค์กรประชาสังคมระหว่างประเทศและระดับท้องถิ่น ได้แก่ สตรี สิทธิสตรี เกษตรกรและผู้ผลิตอาหารรายย่อย องค์กรไร้ที่ดิน ผู้เลี้ยงสัตว์ ชาวนา ชาวประมง แรงงานข้ามชาติ และองค์กรผู้บริโภค สมาคมวิชาชีพ การค้า สหภาพแรงงานซึ่งรวมถึงคนงานในประเทศ คนในชนบทและทางการเกษตร เยาวชน ชนเผ่าพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่น

D) ภาคเอกชน รวมถึงวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (MSME) และบริษัทขนาดใหญ่

E) องค์กรวิจัยและสถาบันการศึกษารวมทั้งมหาวิทยาลัย

F) หน่วยงานด้านการพัฒนาและมนุษยธรรม พันธมิตรด้านการพัฒนา และสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

G) มูลนิธิการกุศล

PART 2 - CORE PRINCIPLES THAT UNDERPIN THE GUIDELINES

17. แนวปฏิบัตินี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ โดยสอดคล้องกับเครื่องมือต่อไปนี้ ตราบเท่าที่เครื่องมือเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องและมีผลบังคับใช้ และเท่าที่ได้มีการตกลง รับทราบ และ/หรือรับรองโดยประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

• Agenda 2030 for Sustainable Development (2015);

• ECOSOC – AC 1997/2 – Mainstreaming the gender perspective into all policies and programmes in the United Nations System;

• Universal Declaration of Human Rights – adopted by the UN General Assembly in 1948;

• International Covenant on Economic, Social and Cultural rights;

• International Covenant on Civil and Political Rights;

• Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), including the General Recommendation 34;

• Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (ICERD);

• Convention on the Rights of the Child (CRC);

• Convention against Torture and other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT);

• UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP), 13 September 2007;

• UN Declaration on the Rights of Peasants and Other People Working in Rural Areas, 28 September 2018 (UNDROP);

• UNGA Convention relating to the Status of Refugees, 28 July 1951;

• UNGA Convention on the Rights of Persons with Disabilities;

• UNGA Resolution 76/140 Improvement of the situation of women and girls in rural areas, 16 December 2021

• ILO Conventions 100, 111, 156, and 183;

• ILO Resolution concerning Gender Equality at the Heart of Decent Work, 17 June 2009;

• ILO Resolution concerning the Promotion of Gender Equality, Pay Equity and Maternity Protection, 8 December 2008;

• Security Council Resolutions 1325 and 2417;

• Beijing Declaration and Platform for Action, 1995, and its review conferences;

• International Conference on Population and Development, 1994, the ICPD Programme of Action and its review conferences.

• United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC);

• UN Decade of Action for Nutrition 2016-2025;

• UN Decade for Family Farming 2019-2028;

• Copenhagen Declaration on Social Development; • UNGA Resolution 217/77.

18. แนวปฏิบัตินี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและสนับสนุนการทำงานขององค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ และคำแนะนำที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์นโยบายอื่นๆ รวมถึง:

• CFS Voluntary Guidelines เพื่อสนับสนุนการตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของชาติ (2004)

• แนวทางปฏิบัติโดยสมัครใจของ CFS เกี่ยวกับการกำกับดูแลการถือครองที่ดิน การประมง และป่าไม้อย่างรับผิดชอบในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของชาติ (2012)

• กรอบการทำงาน CFS สำหรับการดำเนินการเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในภาวะวิกฤตที่ยืดเยื้อ (2015)

• หลักการ CFS สำหรับการลงทุนอย่างรับผิดชอบในระบบการเกษตรและอาหาร (2015)

• แนวปฏิบัติโดยสมัครใจเพื่อการประกันการประมงรายย่อยอย่างยั่งยืนในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและการขจัดความยากจน พ.ศ. 2015

• กรอบยุทธศาสตร์ระดับโลกของ CFS สำหรับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ (2017)

• แนวทางปฏิบัติโดยสมัครใจของ CFS เกี่ยวกับระบบอาหารและโภชนาการ (2021)

• คำแนะนำนโยบาย CFS ที่รับรองทั้งหมด

หลักการสำคัญที่สนับสนุนแนวทางนี้คือ

19. ความมุ่งมั่นในสิทธิมนุษยชนและการตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ การบรรลุ GEWGE เป็นพื้นฐานของการตระหนักถึงสิทธิมนุษยชน ซึ่งแบ่งแยกไม่ได้และพึ่งพาอาศัยกัน แนวปฏิบัตินี้สอดคล้องกับและใช้เครื่องมือระดับสากลและระดับภูมิภาค รวมถึง SDGs ที่กล่าวถึงสิทธิมนุษยชน

20. การไม่เลือกปฏิบัติ: ไม่มีใครควรถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ภายใต้กฎหมายและนโยบายตลอดจนในทางปฏิบัติ ถือเป็นความรับผิดชอบหลักประการหนึ่งของรัฐที่จะต้องประกันว่า ทุกคนสามารถได้รับสิทธิมนุษยชนทั้งปวงโดยไม่คำนึงถึงเพศ ขณะเดียวกันก็ยอมรับความแตกต่างระหว่างสิทธิเหล่านั้น และดำเนินมาตรการพิเศษชั่วคราวโดยเฉพาะการมีจุดมุ่งหมายเพื่อเร่งให้เกิดความเท่าเทียมโดยพฤตินัยตามความเหมาะสม

21. การเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน: แนวปฏิบัตินี้เน้นที่การสนับสนุนการเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน โดยยอมรับว่าพวกเธอเป็นผู้ถือสิทธิ์ ตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง และผู้นำ พวกเขาสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และการบรรลุความมั่นคงด้านอาหารและ

โภชนาการ พวกเขาเสนอแนะการดำเนินการเพื่อส่งเสริมสิทธิ์เสรีและความเป็นอิสระของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและมีความหมายในการตัดสินใจควบคุมชีวิตของตนเอง และเพื่อเสริมสร้างทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อชีวิตและการดำรงชีวิตของพวกเธอ ตลอดจนชุมชนและสังคมของพวกเธอ

22. การแก้ปัญหาอุปสรรคเชิงโครงสร้างต่อความเท่าเทียมทางเพศ แนวปฏิบัตินี้ส่งเสริมการประยุกต์ใช้แนวทางความเท่าเทียมทางเพศที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่ท้าทายและจัดการกับปัญหาต่างๆ เช่น การเข้าถึงที่ดิน บริการทางการเงิน และทรัพยากรการผลิตอื่นๆ ที่จำกัดของผู้หญิง ตลอดจนสาเหตุเชิงโครงสร้างของความไม่เท่าเทียมทางเพศ กฎหมายการเลือกปฏิบัติ นโยบาย บรรทัดฐานทางสังคม ทัศนคติที่เลือกปฏิบัติ การปฏิบัติจารีตประเพณีที่เป็นอันตรายและทัศนคติในการเหมารวมทางเพศ รวมถึงระบบอาหารที่ยั่งยืนสำหรับทุกคนในแง่ของวัฒนธรรม และกฎหมายท้องถิ่นและระดับชาติ สิ่งนี้จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมร่วมกันของทุกคน รวมถึงผู้ชายและเด็กผู้ชาย ตลอดจนหน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานดั้งเดิม โดยการยอมรับและเคารพความเป็นผู้นำของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบร่วมกันและความมุ่งมั่นในการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง

23. ความเป็นเจ้าของประเทศ แนวปฏิบัตินี้จะต้องนำไปปฏิบัติโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญในการพัฒนาของแต่ละประเทศและบริบทเฉพาะ มีวัตถุประสงค์เพื่อตีความและประยุกต์ใช้ตามระบบกฎหมายของประเทศและสถาบัน ตลอดจนพันธกรณีทางกฎหมายภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับประเทศ โดยคำนึงถึงความเป็นจริง ความสามารถ และระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันของประเทศ ตลอดจนเคารพนโยบายและลำดับความสำคัญระดับชาติ

24. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบาย ความสอดคล้องทางกฎหมายและเชิงสถาบัน แนวปฏิบัตินี้มีส่วนช่วยในการปรับปรุงและเสริมสร้างกรอบนโยบาย กฎหมาย และสถาบันที่ส่งเสริมความสอดคล้องในการบูรณาการ GEWGE ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ สิ่งนี้จะช่วยเพิ่มการทำงานร่วมกัน หลีกเลี่ยงการทำซ้ำ ลดความเสี่ยง และป้องกันผลกระทบที่ไม่ได้ตั้งใจหรือขัดแย้งจากนโยบายหรือด้านกฎหมายหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

25. การวิเคราะห์และวิธีการทางเพศเฉพาะบริบท ความพยายามที่มีประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุการเปลี่ยนแปลงจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในธรรมชาติของปัญหาในสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ โดยแนวปฏิบัตินี้ส่งเสริมการวิเคราะห์และการดำเนินการทางเพศเฉพาะบริบทที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วม หลีกเลี่ยงภาพรวมและแบบแผนโดยคำนึงถึงประสบการณ์ชีวิตของสตรีและเด็กผู้หญิง บริบทในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางเพศ บทบาทและบรรทัดฐานตามระบบกฎหมายของประเทศและสถาบันของพวกเขา

26. แนวทางหลายมิติ แนวทางปฏิบัตินี้ ตระหนักดีว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมักจะเผชิญกับการเลือกปฏิบัติหลายรูปแบบพร้อมๆ กัน โดยพิจารณาจากเชื้อชาติ สีผิว เพศ อายุ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือความคิดเห็นอื่น ชาติกำเนิดหรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิด ความทุพพลภาพ หรือสถานะอื่น ๆ ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารและผลลัพธ์ด้านโภชนาการ แนวปฏิบัตินี้ส่งเสริมแนวทางหลายมิติและบูรณาการที่จัดการกับคุณลักษณะที่สัมพันธ์กันและเสริมซึ่งกันและกันเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น และของชนพื้นเมือง ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีความพิการ เช่นเดียวกับผู้หญิงสูงอายุ มักถูกละเลยและด้อยโอกาสเป็นพิเศษในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ

27. วิธีการตามหลักฐาน แนวปฏิบัตินี้ยึดตามหลักฐานที่มีเหตุผลซึ่งช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลและการพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลตามหลักฐาน ตลอดจนการตอบสนองและนโยบายที่มีประสิทธิผล

28. การรวมและการมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายและกฎหมาย แนวปฏิบัติส่งเสริมนโยบายและกรอบกฎหมายที่เคารพสิทธิมนุษยชนของบุคคลทุกคนโดยอิงจากการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่เท่าเทียมกัน และมีความหมายของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน ในขณะที่เคารพในความหลากหลายในการพัฒนาและดำเนินการตามนโยบายและกฎหมาย การส่งเสริมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายของสตรีและเด็กหญิงในความหลากหลายทั้งหมด รวมถึงสตรีพื้นเมืองและสตรีและเด็กหญิงที่มีความพิการ และองค์กรที่นำโดยสตรี รวมทั้งองค์กรด้านสิทธิสตรีและการเคลื่อนไหวทางสังคม ในสถานการณ์ชายขอบและเปราะบาง ไม่เพียงแต่สำคัญต่อการประกันว่าเป้าหมายนโยบายจะตอบสนองต่อลำดับความสำคัญของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังเสนอวิธีการเชิงกลยุทธ์เพื่อเอาชนะการกีดกันทางสังคมด้วย

29. ความร่วมมือและความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย แนวปฏิบัติตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมความร่วมมือและความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายที่มีประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วมกับผู้มีบทบาทและผู้นำที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมในฐานะพันธมิตรในกระบวนการพัฒนา GEWGE ในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ การเป็นหุ้นส่วนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งกับภาคเอกชนจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ที่โปร่งใสในการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงการป้องกันสำหรับการระบุและการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น

PART 3 - ISSUES, CHALLENGES, POLICIES AND STRATEGIC APPROACHES

3.1. Cross-cutting recommendations

31. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้:

(i) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการตามพันธกรณีที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายสิทธิมนุษยชน โดยคำนึงถึงข้อผูกพันโดยสมัครใจภายใต้ตราสารระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่บังคับใช้

(ii) ดำเนินการ เสริมสร้าง หรือแนะนำกฎหมายที่ส่งเสริมการไม่เลือกปฏิบัติและความเท่าเทียมกันทางเพศ

(iii) ประกันการเข้าถึงความยุติธรรมและความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนได้รับการคุ้มครองสิทธิของตน รวมถึงการตระหนักถึงสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพออย่างก้าวหน้าในบริบทของความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอ

(iv) ประกัน หากเป็นไปได้ มาตรการคุ้มครองทางสังคมที่กำหนดเป้าหมาย พร้อมที่จะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือโดยเฉพาะสตรีและเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะในช่วงเหตุฉุกเฉิน ภาวะช็อก และวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

(iv) ส่งเสริมการบูรณาการเรื่องเพศภาวะในภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเกษตรกรรมและอาหารในทุกระดับของรัฐบาล เนื่องจากเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และสร้างแรงผลักดันในการจัดการกับความไม่เท่าเทียมกันในประเด็นต่างๆ ที่เชื่อมโยงกัน

32. รัฐบาลโดยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ได้รับการกระตุ้นให้:

(i) ออกแบบและดำเนินการนโยบายและโปรแกรมสาธารณะที่ตอบสนองต่อเพศสภาพหรือมีความละเอียดอ่อนทางเพศ โดยอิงจากการประเมินเพศเฉพาะประเทศและที่เป็นของประเทศนั้นๆ โดยมีแนวทางที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วม โดยคำนึงถึงบริบท ความจำเป็น ความสามารถ และระดับของการพัฒนาที่แตกต่างกันของประเทศ

(ii) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของผู้ชายและเด็กชายในฐานะตัวแทนและผู้ได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนในฐานะหุ้นส่วนเชิงกลยุทธ์และพันธมิตรในการจัดการกับอุปสรรคเชิงโครงสร้างต่อความเท่าเทียมทางเพศ และในฐานะผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการและกลยุทธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่นำโดยผู้หญิง เมื่อพิจารณาถึงวัฒนธรรมและกฎหมายท้องถิ่นและกฎหมายระดับชาติ การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของกฎหมายเหล่านี้ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันและระบบสังคม สถาบัน โครงสร้าง และบรรทัดฐานที่เลือกปฏิบัติได้สำเร็จ ส่งเสริมและให้การมองเห็นการมีส่วนร่วมเชิงบวกของผู้ชายและเด็กชายมากขึ้น

(iii) กล่าวถึงบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่เลือกปฏิบัติทางเพศในทุกระดับของระบบอาหารที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ รวมถึงการมีส่วนร่วมกับผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและผู้นำที่เกี่ยวข้องในฐานะพันธมิตรในกระบวนการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุถึงความเท่าเทียมกันทางเพศ การเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคลไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบ และข้ามผ่านขอบเขตของชีวิตที่ไม่เป็นทางการไปสู่รูปแบบที่เป็นทางการ รับประกันว่าสตรีและผู้ชายมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายในการออกแบบ นำไปปฏิบัติ ติดตาม และประเมินผลโครงการและนโยบายความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

(iv) รวบรวม วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลที่จำแนกตามเพศ อายุ ความทุพพลภาพ และตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบเป็นประจำ ตลอดจนสถิติและตัวชี้วัดที่มีความอ่อนไหวทางเพศ รวมถึงการสะท้อนถึงองค์ความรู้ของชนพื้นเมืองและท้องถิ่นในปัจจุบันและดั้งเดิมของสตรี และบุรุษ ความยินยอมโดยเสรีล่วงหน้าและแจ้งให้ทราบตามความเหมาะสมในตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้อยู่ รวมถึงการคุ้มครองข้อมูลและสิทธิในความเป็นส่วนตัว

(v) ส่งเสริมระบบอาหารที่ยั่งยืนซึ่งมีความเท่าเทียมทางเพศ และตามความเหมาะสม สนับสนุนวิสาหกิจระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศในด้านการผลิต การแปรรูป การบริโภค และการจำหน่ายอาหาร และการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการราคาไม่แพงซึ่งตรงตามความต้องการของอาหาร ตามที่ใช้บังคับในระดับประเทศ และนั่นมีส่วนช่วยในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพผ่านระบบอาหารที่ยั่งยืน สร้างขีดความสามารถของ MSME เพื่อส่งเสริมการผลิตที่ยั่งยืนโดยให้บทบาทของสตรีในฐานะผู้ประกอบการ MSME ในส่วนของกฎหมายและสถาบันระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

(vi) รับประกันทรัพยากรทางการเงิน เทคนิค และทรัพยากรมนุษย์ที่เพียงพอ โดยได้รับการสนับสนุนจากความมุ่งมั่นทางการเมืองและนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมด้วยนโยบาย โครงการ และสถาบันเฉพาะที่กล่าวถึงปัญหาและสาเหตุของความไม่เท่าเทียมทางเพศ มาตรการเพื่อสนับสนุนการจัดทำงบประมาณที่คำนึงถึงเพศภาวะหรือที่ตอบสนองต่อเพศภาวะควรได้รับการจัดทำและนำไปปฏิบัติเมื่อเป็นไปได้

(vii) ดำเนินการสื่อสารเชิงกลยุทธ์และครอบคลุมเกี่ยวกับการบูรณาการเรื่องเพศและมุมมองทางเพศในระบบเกษตรกรรมและอาหารของประเทศ รวมถึงโอกาสในการลงทุน ตามความเหมาะสมและเหมาะสม

3.2. Women's and girls' food security and nutrition

3.2.1. Issues and challenges

การเข้าถึงและการแจกจ่ายอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและสุขภาพไม่เท่าเทียมกัน

33. ทั่วโลกมีความชุกของความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะทุพโภชนาการของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ช่องว่างระหว่างเพศในด้านความไม่มั่นคงทางอาหารยังคงมีอยู่ แม้จะควบคุมปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ แล้ว เช่น

การศึกษาหรือรายได้ การตัดสินใจของครัวเรือน การกระจายอาหารและภาระงาน ตลอดจนการขาดการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและการควบคุมทรัพยากร ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในความมั่นคงทางอาหารในครัวเรือน และมักจะรับผิดชอบต่อการบริโภคอาหารภายในครอบครัว พวกเขามักจะให้ความสำคัญกับความต้องการของสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ขาดแคลน ทำให้ลดการบริโภคอาหารของตนเอง ซึ่งเป็นอันตรายต่อภาวะโภชนาการของตนเอง เป็นผลให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอาจรับประทานอาหารในปริมาณที่น้อยลงและ/หรือคุณภาพต่ำลง ทำให้พวกเขามีความเสี่ยงต่อความหิวโหยและภาวะทุพโภชนาการมากขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศที่ในด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร ความต้องการทางโภชนาการตลอดวงจรชีวิต

ความต้องการทางโภชนาการเฉพาะของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงตลอดช่วงชีวิต

34. ความต้องการทางโภชนาการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวิถีชีวิตและกิจกรรมการใช้แรงงานของสตรี บรรทัดฐานการเลือกปฏิบัติทางเพศที่แพร่หลายในหลายชุมชนและสังคม บวกกับความยากจนมักขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเข้าถึง เรียกร้อง และบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และทำให้พวกเขาเสี่ยงต่อภาวะทุพโภชนาการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งส่วนหนึ่งถูกกำหนดตามเพศ (เช่น ผู้หญิงจำนวนมากมีความเสี่ยงเป็นโรคโลหิตจางสูง) ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเสี่ยงต่อโรคอื่นๆ ภาวะทุพโภชนาการในวัยเด็กและมารดา ซึ่งอาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนถึงแก่ชีวิตได้ โดยเฉพาะในช่วงตลอดการตั้งครรภ์ของผู้หญิงและหญิงสาว

35. สตรีและหญิงสาวมีความต้องการทางโภชนาการเพิ่มเติมในช่วงตั้งครรภ์หรือให้นมบุตรทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และเมื่อพวกเขาทำงานที่ต้องใช้ร่างกายมาก เช่น แรงงานในฟาร์ม จะส่งผลต่อภาวะโภชนาการการพัฒนาการทางสติปัญญาและร่างกายของเด็ก

การเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนเพื่อปรับปรุงความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการสำหรับทุกคน

36. มีหลักฐานว่าการเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นหนทางสู่การปรับปรุงโภชนาการและความเป็นอยู่ที่ดีของทั้งครัวเรือน ทั้งในพื้นที่ชนบทและในเมือง และยังเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเชื่อมโยงเชิงบวกระหว่างการเสริมพลังของสตรีกับสุขภาพของเด็กและมารดา

37. แม้ว่าการตัดสินใจด้านการผลิตอาหาร การจัดหา และการเตรียมอาหารบางแง่มุมอาจถูกควบคุมโดยผู้หญิง แต่ในหลายสังคม การตัดสินใจที่สำคัญบางประการมีการตัดสินใจโดยผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคมและความไม่เท่าเทียมกันทางโครงสร้าง ผู้หญิงควรอยู่ในฐานะที่จะตัดสินใจเรื่องโภชนาการของตนเอง และสามารถมีส่วนช่วยปรับปรุงโภชนาการของครอบครัวได้

38. แนวทางทั่วไปในการให้ความรู้ด้านโภชนาการมีแนวโน้มที่จะเสริมสร้างบทบาททางเพศที่มีอยู่ มักจะมุ่งเน้นไปที่บทบาทของผู้หญิงในฐานะมารดาและผู้ดูแลเด็กเล็ก และมักจะเพิกเฉยต่อการให้ความรู้แก่เด็กชายและผู้ชาย

3.2.2. Policies and strategic approaches

39. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ควร:

(i) ออกแบบและดำเนินการตามนโยบายและโปรแกรมระหว่างภาคส่วนที่รับทราบความต้องการทางโภชนาการเฉพาะของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและสถานการณ์ของพวกเขา (เช่น หญิงม่าย ผู้หญิงที่หย่าร้าง และแม่เลี้ยงเดี่ยว) สิ่งเหล่านี้ควรตระหนักและมีส่วนช่วยปรับปรุงภาวะโภชนาการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ควรมีมาตรการที่กำหนดเป้าหมายสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อโภชนาการมากที่สุด เช่น สตรีมีครรภ์และให้นมบุตร (โดยเฉพาะในช่วง 1,000 วันแรกสำหรับแม่และเด็ก) ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

(ii) ส่งเสริมแนวทางนโยบายที่มีการประสานงานและบูรณาการเพื่อลดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และปรับปรุงสถานะทางโภชนาการของพวกเขาในสภาพแวดล้อมในเมืองและในชนบท ความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหลายภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสียหลายภาคส่วนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ โครงการระดับสาขาต่างๆ เช่น สุขภาพ การศึกษา วิทยาศาสตร์ นวัตกรรม เศรษฐกิจ เกษตรกรรม ความปลอดภัยด้านอาหารและการเข้าถึง พลังงาน สิ่งแวดล้อม น้ำและสุขาภิบาล การบรรเทาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการคุ้มครองทางสังคม ควรบูรณาการและตอบสนองต่อความเท่าเทียมกันทางเพศในบริบทของ ความไม่มั่นคงทางอาหารและภาวะทุพโภชนาการ

(iii) เสริมโครงการที่มีอยู่ที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว โดยการส่งเสริม ออกแบบ หรือปรับใช้โครงการที่ตอบสนองต่อเพศสภาพที่อำนวยความสะดวกในการจัดหาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและเพียงพอในบริบทของความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของความขาดแคลน การตอบสนองความต้องการด้านอาหารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ รูปแบบทางวัฒนธรรม และบริบท ความชอบด้านอาหาร และประเพณีการบริโภคอาหาร

(iv) ส่งเสริมและประกันการศึกษาที่มีคุณภาพเพียงพอ เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ครอบคลุม และมีคุณภาพเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพสำหรับสตรี ผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชาย เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจเลือกโดยใช้ข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับโภชนาการของตนเองและในครัวเรือน

(v) สนับสนุนการวิจัยที่ตอบสนองต่อเพศเป้าหมายในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ การร่วมสร้างความรู้และการส่งเสริมและบริการให้คำปรึกษา (EAS) เพื่อให้สตรีสามารถเข้าถึงและผลิตอาหารราคาไม่แพงและมีคุณค่าทางโภชนาการ

3.3. Women's and girls' full, equal and meaningful participation, voice and leadership in policy- and decision-making at all levels

3.3.1. Issues and Challenges

40. การมีส่วนร่วมของสตรีในหน่วยงานตัดสินใจระดับสูงเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในภาครัฐและเอกชนยังคงอยู่ในระดับต่ำในหลายประเทศ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความเป็นผู้นำอย่างเต็มที่เท่าเทียมกัน มีประสิทธิผล และมีความหมายของผู้หญิงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการสำหรับตนเอง ครัวเรือน และสังคม ทำให้สตรีมีอิทธิพลต่อนโยบาย กลยุทธ์ และแผนการลงทุนและคำนึงถึงความรู้ ความสนใจ และความต้องการเฉพาะของพวกเธอ และลำดับความสำคัญ

41. ในระดับชุมชน ทั้งในเขตเมืองและชนบท การมีส่วนร่วมในการผลิตอาหาร การแปรรูป การขายส่ง การขายปลีก การค้า รวมถึงผ่านการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในชุมชนและสมาคมธุรกิจ อาจได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน บทบาททางเพศ และบรรทัดฐานทางสังคม และการปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ ความท้าทายอาจเด่นชัดมากขึ้นสำหรับผู้หญิงในชนบท ผู้หญิงจากชุมชนท้องถิ่น และสำหรับผู้หญิงพื้นเมือง เนื่องจากการเข้าถึงบริการสนับสนุนทางสังคมที่จำเป็นไม่เพียงพอ และการขาดโอกาสในการเป็นตัวแทนในการตัดสินใจ รวมถึงการคงอยู่ของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในอดีตและเชิงโครงสร้าง และมุมมองเกี่ยวกับบทบาทดั้งเดิมของสตรีและบุรุษในสังคม

42. อำนาจในการตัดสินใจของสตรีที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับอาหารเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่ดีขึ้น การศึกษา สุขภาพ และผลลัพธ์ความเป็นอยู่ที่ดีโดยทั่วไปสำหรับตนเองและสมาชิกในครัวเรือนคนอื่นๆ

43. ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ถือเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการเป็นผู้นำของสตรีและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในชีวิตสาธารณะและในชุมชน

3.3.2. Policies and strategic approaches

44. รัฐบาลควร:

(i) พิจารณาส่งเสริม พัฒนา ปรับใช้ และดำเนินการตามมาตรการดำเนินการยืนยันใหม่และที่มีอยู่ตามความเหมาะสม เช่น ความเท่าเทียมกันทางเพศในกระบวนการตัดสินใจและตำแหน่งในทุกระดับและในทุกขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็ง การเป็น

ตัวแทนที่เท่าเทียมกันของสตรีในตำแหน่งผู้นำและตำแหน่งผู้บริหาร รวมถึงในภาครัฐและเอกชน และรับประกันความเท่าเทียมกันทางเพศในการเข้าถึงการศึกษาที่ครอบคลุมและมีคุณภาพและการมีส่วนร่วมในองค์กรที่เกี่ยวข้อง

(ii) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน มีประสิทธิผลและมีความหมายของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนและองค์กรของพวกเขาในกระบวนการออกแบบนโยบาย การดำเนินการ การกำกับดูแล และการตัดสินใจเชิงโปรแกรมสำหรับความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการเกษตรกรรมและระบบอาหารตามความเหมาะสม จำเป็นต้องมีมาตรการที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนความเป็นผู้นำของผู้หญิงและการเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ รวมถึงความร่วมมือใต้-ใต้และสามเหลี่ยม

(iii) ส่งเสริมให้เยาวชนหญิงเป็นผู้นำรุ่นต่อไป ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมและให้ทุนสนับสนุนการฝึกอบรมความเป็นผู้นำสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และรับรองว่าพวกเขาจะสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสนับสนุนการเข้าสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทุกระดับ

(iv) เสริมสร้างความเป็นผู้นำของสตรีและองค์กรสตรี – และสิทธิสตรี – รวมถึงองค์กรสตรีพื้นเมืองและสตรีในชนบท เช่น โดยการจัดสถาบันและให้ทุนสนับสนุนระบบรางวัลสำหรับการยอมรับผู้นำสตรีและองค์กรสตรี

45. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ควร:

(i) เสริมสร้างบทบาทขององค์กรสตรีและสิทธิสตรีที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการร่วมกันของสตรีในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ โดยตระหนักถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงตนเองและบทบาทของภาคประชาสังคมและการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและ การเสริมอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการตัดสินใจในทุกระดับของเกษตรกรรมและระบบอาหาร วิเคราะห์ข้อจำกัดต่างๆ ก่อนที่จะมีการจัดหาเงินทุน ที่ผู้หญิงต้องเผชิญในการจัดระเบียบตนเอง (เช่น ความรับผิดชอบในบ้านที่ไม่เท่าเทียมกัน ข้อจำกัดเฉพาะบริบทอื่นๆ ที่เกิดจากบรรทัดฐานทางสังคมและการเลือกปฏิบัติ) และจัดการปัญหาเหล่านั้นตามความเหมาะสม การสนับสนุนอาจรวมถึงการระดมทุนโดยตรงสำหรับองค์กรเสริมพลังสตรี ดังนั้นพวกเขาจึงมีบทบาทเป็นผู้นำในกระบวนการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ รวมถึงผู้หญิงจากชนเผ่าพื้นเมือง และสตรีในชุมชนท้องถิ่น ตามความเหมาะสม

(ii) จัดการกับการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรทัดฐานทางเพศ อคติ และทัศนคติที่เลือกปฏิบัติ รวมถึงในหมู่ผู้นำผู้ชายผ่านการสร้างความตระหนักรู้ การฝึกอบรม และการแนะนำนโยบายและแผนปฏิบัติการทางเพศ เป็นตัวอย่างความเป็นผู้นำของผู้หญิงในทุกด้าน รวมถึงในด้านราชการรัฐบาล การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การพัฒนาเทคโนโลยี สถาบันการศึกษา ธุรกิจ และชุมชนท้องถิ่น รวมถึงด้านอื่น ๆ

ส่งเสริมอย่างแข็งขันให้สตรีทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายและเป็นผู้นำในกระบวนการเหล่านี้ทั้งหมด

3.4. Women's economic and social empowerment in the context of sustainable agriculture and food systems

3.4.1. Women's access to the labor market and decent work

3.4.1.1. Issues and challenges

46. การเข้าถึงงานที่ปลอดภัยและเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของศักดิ์ศรีและความปลอดภัยมีความสำคัญต่อสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของมนุษย์ และมีส่วนสำคัญต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ผู้หญิงมีแนวโน้มมากกว่าผู้ชายที่จะมีส่วนร่วมในงานนอกระบบและไม่ปลอดภัย รวมถึงงานเกษตรกรรมและระบบอาหาร โดยเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมได้น้อยกว่า พวกเขามักจะอยู่ภายใต้ช่องว่างระหว่างค่าจ้างและค่าจ้างระหว่างเพศ มีรายได้น้อยกว่าผู้ชายโดยได้รับค่าจ้างเท่ากันสำหรับงานที่เท่าเทียมกัน หรืองานที่มีมูลค่าเท่ากัน และมีความเสี่ยงที่จะถูกเลือกปฏิบัติ การแบ่งแยกอาชีพ และสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและไม่ดีต่อสุขภาพ การแสวงหาผลประโยชน์และทุกรูปแบบ ความรุนแรงและการคุกคามในสถานที่ทำงาน โดยเฉพาะต่อผู้ที่ทำงานในสาขาเกษตรกรรมและระบบอาหาร นี่เป็นเพราะปัจจัยหลายประการที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงต้องเผชิญ รวมถึงการเลือกปฏิบัติ การเหมารวมทางเพศ การแบ่งแยกตลาดแรงงานในแนวนอนและแนวตั้ง การกระจายงานที่ได้รับค่าจ้างและงานดูแลที่ไม่ได้รับค่าจ้างอย่างไม่เท่าเทียมกัน ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า การขาดความรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนในฐานะลูกจ้างและขาดการบังคับใช้สิทธิเหล่านี้

47. ผู้หญิงและหญิงสาวในภาคเกษตรกรรมได้รับผลกระทบจากการขาดมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่เพียงพอ งานเกษตรกรรมที่ดำเนินการโดยไม่ได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม ขาดน้ำดื่มที่สะอาดและปลอดภัย ห้องน้ำ ชุดป้องกันและอุปกรณ์ป้องกัน อาจทำให้คนงานเกษตรมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

48. บรรทัดฐานทางสังคมที่มีอคติทางเพศ กฎหมายและแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และอุปสรรคเชิงโครงสร้างอื่นๆ มักจะจำกัดการมีส่วนร่วมของสตรีในองค์กรของคนงานและผู้ผลิต และในสถาบันแรงงานที่จัดตั้งขึ้น เช่น สหภาพแรงงาน

49. ผู้ย้ายถิ่น โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิง แรงงานข้ามชาติ ผู้ขอลี้ภัย ผู้ลี้ภัย ผู้พลัดถิ่น และบุคคลไร้สัญชาติ โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิง มีความเสี่ยงที่จะถูกแสวงหาประโยชน์จากแรงงานขั้นรุนแรงและการละเมิดในรูปแบบอื่น ๆ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเหล่านี้มักจะเผชิญกับสถานการณ์ที่เปราะบางอันเนื่องมาจากการเลือกปฏิบัติทางเพศ การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ

3.4.1.2. Policies and strategic approaches

50. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้:

(i) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีกรอบทางกฎหมายที่เข้มแข็ง จัดให้มีการคุ้มครองสิทธิและหลักการของคนงานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และปกป้องหลักการสำคัญ เช่น การจ่ายเงินที่เท่าเทียมกันสำหรับงานที่เท่าเทียมกันหรืองานที่มีมูลค่าเท่ากันและสภาพการทำงานที่ปลอดภัย รวมถึงค่าศูนย์ ความอดทนต่อการคุกคามและการบังคับใช้กฎหมายเชิงรุก

(ii) ส่งเสริมการรวบรวม การวิเคราะห์ และการใช้ข้อมูลแยกตามเพศและอายุ และสถิติทางเพศ รวมถึงจากชนเผ่าพื้นเมืองในภาคนอกระบบ รวมถึงสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ในภาคเกษตรกรรม

51. รัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวมถึงภาคประชาสังคมชนพื้นเมืองชุมชนท้องถิ่นภาคเอกชนและพันธมิตรการพัฒนาควร:

(i) ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้แน่ใจว่า GEWGE และเคารพสิทธิมนุษยชนและแรงงานภายในสถานที่ทำงานรวมถึงการพิจารณาการให้สัตยาบันการประชุมของ ILO ที่เกี่ยวข้อง

(ii) ส่งเสริมการทำงานที่เหมาะสมในภาครัฐและเอกชนรวมถึงการเคารพสิทธิของแรงงานรวมถึงหลักการพื้นฐานและสิทธิในการทำงานการสนทนาทางสังคมและมาตรการอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงระบบคุ้มครองทางสังคม

(iii) ใช้นโยบายสาธารณะโปรแกรมและกลยุทธ์ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อเพิ่มการเข้าถึงการจ้างงานฟาร์มและไม่ใช่ฟาร์มและโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการและการเป็นเจ้าของฟาร์มในภาคเกษตรรวมถึงการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพและการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะ เช่นเดียวกับการลงทุนที่มีความอ่อนไหวทางเพศของรัฐและเอกชนที่เพิ่มขึ้นซึ่งพิจารณาความต้องการและลำดับความสำคัญเฉพาะของผู้หญิง

(iv) สนับสนุนการบรรเทาให้แก่ผู้หญิงจากเศรษฐกิจอย่างไม่เป็นทางการไปจนถึงเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการ ในขณะที่ดำเนินการเพื่อลดการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงาน รับรู้และปกป้องสิทธิแรงงานของผู้หญิงที่ทำงานในเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการและให้บทบาทของพวกเขาในฐานะผู้ประกอบการ

(v) แนะนำและเสริมสร้างนโยบายและโปรแกรมสาธารณะที่ตอบสนองต่อเพศข้ามภาคส่วน ด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงรวมถึงในการเกษตรและห่วงโซ่คุณค่าอาหารเพื่อจัดการกับช่องว่างค่าจ้างทางเพศและเพื่อส่งเสริมการทำงานที่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้อาจรวมถึงเทคโนโลยีที่ปลอดภัยและประหยัดแรงงานและแนวทางปฏิบัติในภาคย่อยการเกษตรการยอมรับมาตรการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมค่าแรงที่เพียงพอที่ไม่ได้เลือกปฏิบัติและมาตรการในการกระทบยอดการทำงานที่ได้รับค่าจ้าง เช่น การเตรียมการทำงานที่ยืดหยุ่นสำหรับผู้หญิงและผู้ชายและการจัดหาการดูแลเด็กที่มีคุณภาพสูงเข้าถึงได้ราคาไม่แพงและครอบคลุม

3.4.2. Women’s involvement in agriculture and food systems as producers and entrepreneurs

3.4.2.1. Issues and Challenges

52. ผู้หญิงต้องเผชิญกับความไม่เท่าเทียมและการเลือกปฏิบัติในหลายมิติของระบบอาหาร พวกเขาต้องเผชิญกับการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรทุกชนิดไม่เท่ากัน - น้ำ ที่ดิน ทุนความรู้ และเทคโนโลยีดั้งเดิม การลงทุนมักจะมุ่งเน้นไปที่ระบบอาหารที่สนับสนุนโดยผู้ชายด้วยเหตุผลหลายประการรวมถึงบรรทัดฐานทางเพศที่เลือกปฏิบัติและแบบแผนทางเพศการเลือกปฏิบัติในการเข้าถึงทรัพยากรของผู้หญิงและภาระการดูแลที่ไม่เท่าเทียมและความรับผิดชอบในประเทศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในระบบอาหารจำกัด ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะผู้หญิงพื้นเมือง - การเข้าถึงทรัพยากรส่งผลกระทบต่อผลผลิตและความสามารถในการจัดการความเสี่ยง การมีส่วนร่วมของผู้หญิงและเสียงในกลุ่มผู้ผลิต และการเข้าถึงของผู้หญิงรวมถึงเวลาและพลังงานสำหรับกิจกรรมค่าตอบแทนจำกัด การมีส่วนร่วมของพวกเขาต่อรายได้ของครอบครัวและความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการของครัวเรือน การรวบรวมข้อมูลทางเพศและอายุที่แยกแยะข้อมูลและสถิติทางเพศเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในระบบการเกษตรและระบบอาหารจะช่วยจัดการกับความไม่เท่าเทียมและการเลือกปฏิบัติเหล่านี้ได้ดีขึ้น

53. ผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในระบบการเกษตรและอาหารในฐานะผู้ผลิตและผู้ประกอบการ พวกเขามีส่วนร่วมในระบบการเกษตรและอาหารรวมถึงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการไม่เพียง แต่กับแรงงานของพวกเขา แต่ยังมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติทางการเกษตรและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นและชนพื้นเมือง พวกเขามีบทบาทสำคัญในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการผลิตอาหารการแปรรูปการอนุรักษ์และการตลาด อย่างไรก็ตาม บทบาทเหล่านี้มักจะไม่ได้รับค่าตอบแทนและไม่รู้จักและมักจะไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานเพราะงานส่วนใหญ่ในการผลิตอาหารและการแปรรูปขนาดเล็กที่ผู้หญิงมักจะมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจนอกระบบ ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการเกษตรต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่เท่าเทียมกันและมีความหมายในห่วงโซ่คุณค่าการเกษตรและระบบอาหาร

54. ความสามารถของผู้หญิงในการเข้าร่วมในระบบอาหารถูกจำกัดด้วยสิทธิในทรัพย์สินที่ไม่เท่าเทียมกัน ความไม่สมดุลทางเพศในการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาที่สูงขึ้นและทางเทคนิค การขาดต้นแบบ; การขาดผู้หญิงที่ทำงานในองค์กรที่สนับสนุนธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบาทการตัดสินใจ ขาดความมั่นใจในการขยายธุรกิจของพวกเขา เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากภายในครอบครัวหรือชุมชน และความยากจน เนื่องจากการกระจายงานในประเทศและงานดูแลไม่เท่ากัน การเข้าถึงทรัพยากรและบริการเสริมที่จำเป็นอื่น ๆ ของผู้หญิงสำหรับการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในห่วงโซ่คุณค่าและระบบอาหารนั้นถูกกำหนดโดยการรวมไว้ในเครือข่ายและทุนทางสังคมของพวกเขา กลุ่มผู้ผลิตตัวแทนส่งเสริมการเกษตรการขนส่งและบริการอื่น ๆ มักจะเข้าถึงผู้ชายได้มากกว่าผู้หญิง บ่อยครั้งที่ผู้ให้บริการไม่ได้มีส่วนร่วมกับผู้หญิงในฐานะลูกค้าและล้มเหลวในการพิจารณา/ลำดับความสำคัญของผู้หญิงและผู้ชาย

3.4.2.2. Policies and strategic approaches

55. รัฐบาลควร:

(i) อำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการลงทุนในระบบอาหารรวมถึงในตลาดเกษตรโดยร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ เช่น องค์กรเอกชนผ่านสหกรณ์และองค์กรผู้ผลิต

(ii) ส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานในชนบทการขนส่งและกิจกรรมเฉพาะ (ข้ามระบบอาหารและตามห่วงโซ่คุณค่า) ที่สนับสนุนผู้ผลิตสตรีรวมถึงผู้ผลิตหญิงและผู้ประกอบการและเสริมสร้างความสามารถของผู้หญิงในการใช้และนำเทคโนโลยีมาใช้รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) และวิธีการอื่น ๆ ที่ลดภาระการทำงานและเสริมสร้างความสามารถ/บทบาทที่สร้างรายได้และสร้างรายได้

(iii) ส่งเสริมการรวบรวมการวิเคราะห์และการใช้ข้อมูลทางเพศและอายุและสถิติทางเพศในระบบอาหารรวมถึงจากชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นโดยได้รับความยินยอมก่อนและได้รับความยินยอม ช่องว่าง ระหว่างเพศ บรรทัดฐาน และบทบาทที่มีอยู่ การออกแบบนโยบายและโปรแกรมสาธารณะที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงต้องมีการวิเคราะห์เพศบริบทที่มีข้อมูลคุณภาพ

56. รัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวมถึงภาคประชาสังคมชนพื้นเมืองชุมชนท้องถิ่นภาคเอกชนและพันธมิตรการพัฒนาได้รับการสนับสนุนให้:

(i) จัดการกับบรรทัดฐานทางสังคมเชิงลบและแบบแผนทางเพศที่มีส่วนร่วมของผู้หญิงในการลงทุนด้านการเกษตรระบบอาหารและการเข้าถึงตลาดท้องถิ่นภูมิภาคและตลาดโลกเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันของผู้หญิงและควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของห่วงโซ่คุณค่าและ ระบบอาหารและการเกษตรเช่นเดียวกับการควบคุมประโยชน์จากการมีส่วนร่วมของพวกเขาและเพื่อให้ผู้หญิงมีบทบาทนี้

(ii) จัดตั้งและใช้กลยุทธ์ในด้านความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ มุ่งเป้าไปที่การเติมเต็มสิทธิและการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการมีส่วนร่วมในระบบอาหารและในส่วนประกอบต่าง ๆ ของห่วงโซ่มูลค่ารวมถึงตลาดแรงงาน

(iii) อำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันเต็มรูปแบบมีประสิทธิภาพและมีความหมายในเครือข่ายสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงองค์กรและสหกรณ์ผู้ผลิตที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยได้รับการยอมรับและสนับสนุนระบบการเงินแบบดั้งเดิมในระดับภูมิภาคและการจัดหาเงินทุนระดับภูมิภาคและพหุภาคี ให้ความสนใจกับการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพและความเป็นผู้นำของผู้หญิงเมื่ออยู่ในเครือข่ายผสม เครือข่ายเหล่านี้สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงต่อความเป็นอิสระทางการเงินของผู้หญิง

(iv) สนับสนุนการวิเคราะห์การเกษตรและระบบอาหารและห่วงโซ่คุณค่าที่มุ่งเน้นจากการผลิตบรรจุภัณฑ์ การประมวลผลการจัดเก็บ การขนส่งกระบวนการจัดจำหน่ายและการค้าปลีกไปยังผู้ใช้ปลายทางจากมุมมองทางเพศ การวิเคราะห์เหล่านี้ควรนำไปสู่การพิจารณาของการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกรูปแบบ

(v) ส่งเสริมการเชื่อมโยงนโยบายข้ามภาคและการสนทนาเชิงนโยบายเกี่ยวกับการจ้างงานที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิผลและการทำงานที่ดีของผู้หญิงในระบบอาหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจ้างงาน การคุ้มครองทางสังคม การปรับสภาพภูมิอากาศ และการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเพศ

(vi) ส่งเสริมการยอมรับและสนับสนุนความรู้และความสามารถของชนเผ่าพื้นเมือง รวมถึงการบูรณาการอย่างมีความหมายและการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจในการแปรรูปอาหาร การอนุรักษ์ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและระบบการถือครองที่ดิน โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าและแจ้งให้ทราบล่วงหน้าโดยเสรี ตามความเหมาะสม

(vii) สนับสนุนสตรีในการเข้าถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันในระบบอาหาร โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานและสร้างพลังร่วมกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงทรัพยากรและการให้บริการ รวมถึงการฝึกอบรม การเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจ ความคิด และทักษะ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิผลกับธุรกิจการเกษตร อาหาร ผู้มีบทบาทของระบบและห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตรและห่วงโซ่คุณค่าอื่นๆ

3.4.3. Access to financial services and social capital

3.4.3.1. Issues and Challenges

57. การขาดเงินทุนและการเข้าถึงบริการทางการเงินเป็นข้อจำกัดที่สำคัญต่อกิจกรรมขององค์กรสตรีและการมีส่วนร่วมตลอดทั้งระบบอาหารและห่วงโซ่คุณค่า ตั้งแต่การลงทุนในที่ดินไปจนถึงธุรกิจการเกษตร ข้อจำกัดทางโครงสร้างในการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้หญิง เช่น สินเชื่อและการประกันภัย มักขึ้นอยู่กับการเข้าถึงสินทรัพย์อย่างจำกัด รวมถึงที่ดินและทรัพย์สิน ที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมได้ หนี้ครอบครัว ความรู้และการฝึกอบรมด้านบริการทางการเงินที่จำกัด การจำกัดความพร้อมของผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจรายย่อย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และเกษตรกรรายย่อยที่นำโดยผู้หญิง กฎหมายและจารีตประเพณีที่เลือกปฏิบัติและ/หรือไม่ตอบสนองต่อความต้องการและลำดับความสำคัญของผู้หญิงอย่างเพียงพอและบรรทัดฐานทางสังคมเชิงลบที่ขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงพัฒนาและขยายกิจการและผลิตภาพของตน ในเวลาเดียวกัน การเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างยุติธรรมและเสมอภาค ถือเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองโดยรวมของเศรษฐกิจสังคม

3.4.3.2. Policies and Strategic Approaches

58. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ควร:

(i) จัดการกับอุปสรรคทางกฎหมาย บรรทัดฐานทางเพศ และอคติทางเพศสำหรับการเข้าถึงทางการเงินของผู้หญิงในระบบเกษตรกรรมและระบบอาหาร ตัวอย่างเช่น ปรับปรุงการเข้าถึงของผู้หญิงในบัตรเครดิตและบัญชีธนาคาร แผนการออมทรัพย์ กองทุนความสามัคคีและสหกรณ์และการประกันภัยทางการเกษตร รวมถึงผ่านโครงการทางการเงินเฉพาะสำหรับผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่คุณค่าทุกด้านเป็นรายบุคคลหรือโดยรวม โดยมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ข้อกำหนดด้านหลักประกัน ข้อกำหนดด้านเอกสารขั้นต่ำ ข้อมูลทางเลือกในการประเมินความคุ้มค่าด้านเครดิต และกำหนดเวลาการเบิกจ่ายที่ปรับแต่งให้เหมาะกับความต้องการด้านพืชผลและกระแสเงินสดของผู้หญิง

(ii) วิเคราะห์ความเสี่ยงและโอกาสในการเพิ่มรายได้และการออมของผู้หญิง รวมถึงผ่านการแก้ไขนโยบายของสินเชื่อรายย่อยและผู้ให้บริการทางการเงินอื่นๆ และเพื่อพัฒนาแผนงานเพื่อเพิ่มการออมของผู้หญิง การวิเคราะห์นี้ควรพิจารณาหลักฐานของการคุกคาม กับดักหนี้ และความท้าทายอื่นๆ ที่ผู้หญิงต้องเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมที่อ่อนแอ และโอกาสในการให้สินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยที่เท่าเทียมกัน เงื่อนไขการชำระคืนที่ยืดหยุ่นและระยะยาว และการสละสิทธิ์หนี้สิน

(iii) ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมในการจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน เพื่อกระจายข้อเสนอที่มีให้กับสตรีในภาคเกษตรกรรมและระบบอาหาร สนับสนุนและสร้างความตระหนักรู้ในหมู่ผู้ให้บริการผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินเพื่ออนุญาตและยกระดับความครอบคลุมทางการเงิน และสนับสนุนให้พวกเขาสร้างผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินที่ปรับให้เหมาะกับความต้องการของผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตและผู้ประกอบการรายย่อย รายย่อย และขนาดกลางในชนบท

(iv) ส่งเสริมขีดความสามารถของผู้ผลิตและผู้ประกอบการสตรี การสร้างความรู้ทางการเงิน ตลอดจนการพัฒนาข้อมูลที่เหมาะสมและเข้าถึงได้เกี่ยวกับบริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ซึ่งควรรวมถึงการฝึกอบรมด้านอีคอมเมิร์ซด้วย สิ่งสำคัญคือต้องให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและเปิดใช้งานการแบ่งปันความรู้ระหว่างผู้ผลิตและผู้แปรรูปสตรี ในขณะที่พวกเธอก้าวผ่านขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาธุรกิจ

(v) อำนวยความสะดวกให้กับสตรีผู้ผลิตอาหารรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง และผู้ประกอบการในการมีส่วนร่วมและการเสริมอำนาจที่สำคัญ และการเข้าถึงตลาดท้องถิ่น ภูมิภาค และระหว่างประเทศ รวมถึงผ่านสมาคมรวมและสมาคมสหกรณ์ การส่งเสริมความรู้ทางธุรกิจ และการสนับสนุน ผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินที่เหมาะสมและตรงเป้าหมายซึ่งปรับให้เหมาะกับความต้องการและสถานการณ์เฉพาะ เพื่อปรับปรุงการควบคุมรายได้ ความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการสำหรับตนเองและครอบครัว

3.5. Women's and girls' access to and control over natural and productive resources, including land, water, fisheries and forests

3.5.1. Issues and Challenges

59. การที่สตรีเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรธรรมชาติและผลผลิตที่สำคัญอย่างจำกัด จะบ่อนทำลายสิทธิและความสามารถทางเศรษฐกิจของสตรี ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของภาคเกษตรกรรม และจำกัดการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม โดยไม่สามารถใช้ประโยชน์จากศักยภาพการผลิตอันมหาศาลของสตรีได้

60. ที่ดินทำหน้าที่เป็นรากฐานสำหรับความมั่นคงทางอาหาร ที่พักพิง รายได้ และการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตาม ผู้หญิง รวมถึงหญิงสาว ต้องเผชิญกับอุปสรรคอย่างต่อเนื่องในการมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินของตน รวมถึงการเป็นเจ้าของ การใช้ การโอน และการเคารพในมรดก แม้ว่ากฎหมายและนโยบายจะยึดถือสิทธิเหล่านั้นก็ตาม ผู้หญิงจำนวนมากไม่มีที่ดิน และเมื่อผู้หญิงสามารถเข้าถึง เป็นเจ้าของ/หรือควบคุมที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ แปลงของพวกเธอมักจะมีขนาดเล็กกว่าและมีคุณภาพต่ำกว่าผู้ชาย และมักจะมีสิทธิที่ปลอดภัยน้อยกว่า คนที่ยากจนที่สุด รวมถึงผู้หญิงและโดยเฉพาะผู้หญิงพื้นเมือง ผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น และผู้หญิงที่อยู่ในบริบทของความขัดแย้ง วิกฤตการณ์และความตกใจที่ยืดเยื้อ ได้รับผลกระทบจากการยักยอกที่ดิน และมักไม่มีอำนาจหรือทรัพยากรเพื่อต่อสู้กับแนวทางปฏิบัติเหล่านี้

61. ผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้วและเหตุการณ์ที่เริ่มเกิดขึ้นช้า การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ และการทำให้กลายเป็นทะเลทราย มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการผลิตทางการเกษตรและผลผลิต มูลค่าและความพร้อมของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้หญิงอย่างไม่เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะชนพื้นเมือง ผู้หญิง ผู้หญิงในชนบท และผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น เช่น โดยการเพิ่มเวลาที่พวกเขาต้องการในการตักน้ำ เก็บฟืน อาหาร พืชสมุนไพร และสมุนไพร

62. เมื่อภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศส่งผลให้ผู้ชายต้องอพยพออกจากถิ่นฐาน จะนำไปสู่การเป็นสตรีในสาขาเกษตรกรรม ดังนั้น ผู้หญิงมักจะมีหน้าที่รับผิดชอบในฟาร์มเพิ่มเติม แต่มีอำนาจจำกัดในการขอและรับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือการเงินและ EAS รวมทั้งมีข้อจำกัด การเข้าถึงการผลิต ปัจจัยการผลิต และที่ดิน

63. การเข้าถึงน้ำของสตรีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเกษตร ปศุสัตว์ การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และเพื่อวัตถุประสงค์ในครัวเรือนและในบ้านเรือน การเข้าถึงน้ำของสตรีมักไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะสตรีพื้นเมือง ผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น และสตรีที่อยู่ในสถานการณ์ความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ และความตกใจ ผู้หญิงคิดเป็นแรงงานถึงครึ่งหนึ่งในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยส่วนใหญ่อยู่ในกระบวนการแปรรูปและการค้า แต่โดยทั่วไปแล้วจะได้รับผลตอบแทนและรายได้ต่ำกว่าผู้ชาย

64. ผู้หญิงมักเข้าถึงป่าไม้และทรัพยากรอย่างไม่เท่าเทียมกัน ป่าไม้เป็นแหล่งเชื้อเพลิง อาหาร เส้นใย ยา และวัตถุดิบอื่นๆ ที่มีความสำคัญและสำคัญ โดยเฉพาะสำหรับชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และชาวชนบท อย่างไรก็ตาม

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ทางการค้าและความเป็นอยู่ที่ดีของครัวเรือน เช่น การผลิตไม้หรือการเก็บไม้ มีการกระจายอย่างไม่เท่าเทียมกันในหมู่ผู้หญิง ผู้ชาย เด็กผู้หญิง และเด็กผู้ชาย เมื่อผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการจัดการทรัพยากร การพัฒนา และการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ผลลัพธ์ก็จะดีขึ้น

65. การใช้ที่ดิน น้ำ การประมง และทรัพยากรป่าไม้ที่แตกต่างกันโดยชายและหญิง มักจะนำไปสู่ความรู้เฉพาะด้านที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความต้องการการจัดการทรัพยากรของทรัพยากรเหล่านี้ การไม่คำนึงถึงความรู้ในด้านนโยบายและการวางแผนอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่ดี รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษทางน้ำ ความเสื่อมโทรมของดิน การสูญเสียพื้นที่ป่าปกคลุม และความล้มเหลวในการบรรเทาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

66. ชายและหญิงมักจะปลูกพืชผลที่แตกต่างกันและ/หรือพันธุ์ที่แตกต่างกัน และมีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันสำหรับพืชที่พวกเขาปลูก โดยทั่วไปแล้ว โปรแกรมการปรับปรุงพันธุ์พืชและการจัดการพืชผลจะได้ผลเป็นส่วนใหญ่เกษตรกรชาย ในขณะที่สตรีไม่ค่อยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ

67. อุปกรณ์ในฟาร์มส่วนใหญ่ รวมถึงเครื่องมือกล ได้รับการออกแบบตามความสูง ความแข็งแกร่ง และประเภทรูปร่างของผู้ชาย และไม่เหมาะสมกับการใช้โดยหรือแม้กระทั่งเป็นอันตรายต่อผู้หญิง นอกจากนี้ กลไกสำหรับกิจกรรมของผู้หญิงในการอบแห้ง การจัดเก็บ และการแปรรูปอาจไม่พร้อมใช้งาน

68. ด้วยศักยภาพในการเปลี่ยนแปลง แนวทางเกษตรกรรมและนวัตกรรมอื่น ๆ และนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ยั่งยืนอื่น ๆ ทั้งหมด รวมถึงการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ สามารถปรับปรุงความยั่งยืนและความครอบคลุมของระบบการเกษตรและอาหารได้ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องครอบคลุมแนวทางแบบองค์รวมและเน้นย้ำความเท่าเทียมทางเพศ โดยนำเอาหลักสามประการของการพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม) และมีส่วนสนับสนุนการผลิตในระดับท้องถิ่นและระดับโลก รวมถึงความพร้อมของอาหารที่หลากหลาย ราคาไม่แพง มีคุณค่าทางโภชนาการ ดีต่อสุขภาพ และเหมาะสมกับวัฒนธรรม

3.5.2. Policies and strategic approaches

69. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้:

(i) ออกแบบ เสริมสร้าง และบังคับใช้กฎหมายหรือออกกฎหมายใหม่ตามความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเท่าเทียมกันสำหรับผู้หญิงทุกคน ประกันให้มีการเคารพสิทธิการถือครองที่ดินและสิทธิในทรัพย์สินของสตรี ความเป็นเจ้าของ การใช้ และการโอน รวมถึงผ่านการสืบทอดและการหย่าร้าง โดยคำนึงถึงกรอบกฎหมายและลำดับความสำคัญระดับชาติ ในเวลาเดียวกัน การขยายการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดกับระบบกฎหมายที่แตกต่างกันถือเป็นสิ่งสำคัญ และมีส่วนร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นและผู้นำตามจารีตประเพณี (เมื่อมี) ในฐานะพันธมิตรเพื่อระบุจุดที่กฎหมายให้ความ

คุ้มครองการเข้าถึงทรัพยากรของผู้หญิงและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และสนับสนุนผู้นำเหล่านี้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุว่าบทบัญญัติเหล่านี้ได้รับการเคารพและบังคับใช้

(ii) ส่งเสริมว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน รวมถึงจากชนเผ่าพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่น มีสิทธิในการครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายที่เท่าเทียมกัน ปลอดภัย และโปร่งใส ตามความเหมาะสม และการเข้าถึงและควบคุมอย่างปลอดภัยและการใช้ที่ดิน น้ำ การประมง และป่าไม้ ตามความเหมาะสม โดยไม่ขึ้นกับสถานะทางแพ่งและสถานภาพการสมรส เมื่อมีการกำหนดสิทธิในการครอบครองอย่างเป็นทางการ ผู้หญิงและเด็กหญิงควรได้รับสิทธิในการครอบครองที่เท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับบุรุษและเด็กชาย เช่น ผ่านการจัดเตรียมโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการถือครองที่ดินตามกฎหมายของประเทศ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน รวมถึงหญิงม่ายและเด็กผู้หญิงกำพร้า ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงและควบคุมและใช้ที่ดินของตนภายใต้โครงสร้างการปกครองทั้งหมด รวมถึงในระบอบการปกครองที่มีอยู่ตามความเหมาะสม จำเป็นต้องกำหนดกลไกที่ดีที่สุดในการบรรลุเป้าหมายในแต่ละบริบท รวมถึงวิธีการบรรลุผลที่ดีที่สุด ผ่านการบริหารที่ดินอย่างเป็นทางการหรือผ่านกฎหมายที่ดินตามจารีตประเพณีและการบริหาร และผ่านการสร้างการเชื่อมโยงที่มากขึ้นระหว่างระบบจารีตประเพณีและระบบที่เป็นทางการตามความเหมาะสม

(iii) สนับสนุนสิทธิในการครอบครองของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนตามแนวทางสมัครใจของ CFS ว่าด้วยการกำกับดูแลการครอบครองที่ดิน การประมง และป่าไม้อย่างมีความรับผิดชอบในบริบทของความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ (CFS-VGGT) และหลักการของ CFS สำหรับการลงทุนด้านการเกษตรอย่างมีความรับผิดชอบ และระบบอาหาร (CFS-RAI) รวมถึงการปกป้องผู้ถือต่อการสูญเสียสิทธิในการครอบครองโดยพลการ รวมถึงการบังคับขับไล่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพันธกรณีและข้อผูกพันที่มีอยู่ของรัฐของตนภายใต้กฎหมายระดับชาติและนานาชาติ

(iv) สนับสนุนการเข้าถึงสิทธิพิเศษสำหรับชาวประมงสตรี ผู้แปรรูปปลา และผู้ค้าปลีกในการเข้าถึงทรัพยากรปลาในพื้นที่ เพื่อรักษาความเป็นอยู่และความมั่นคงทางอาหารของพวกเธอ

(v) เคารพระบบการถือครองที่ดินของชนเผ่าพื้นเมือง โดยเฉพาะผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น และสตรีชนเผ่าพื้นเมือง โดยสอดคล้องกับพันธกรณีและพันธกรณีที่มีอยู่ภายใต้กรอบระดับชาติและนานาชาติ และส่งเสริมการควบคุมและอำนาจในการตัดสินใจที่มากขึ้น และการได้มาซึ่งเสรีภาพ และความยินยอมที่ได้รับการแจ้งให้ทราบ (ตามความเหมาะสม) ซึ่งมีความสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหาร การดำรงชีวิต และวัฒนธรรมของพวกเขา

(vi) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการพัฒนาโปรแกรมการเตรียมความพร้อมและการตอบสนองและการฟื้นฟูสมรรถภาพในกรณีฉุกเฉิน (EPRP) และกลยุทธ์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (DRR)

70. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ควร:

(i) ความรู้ขั้นสูงเกี่ยวกับการถือครองที่ดินตลอดจนสิทธิผู้ใช้ในการประมง ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการบรรลุธรรมาภิบาลที่เท่าเทียมทางเพศของการประมง และบรรลุความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ และผลประโยชน์ในการดำรงชีวิต

(ii) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายของสตรี รวมถึงหญิงสาว สตรีพื้นเมือง และสตรีที่มีความพิการ ในการจัดการ การถ่ายทอด และการกำกับดูแลทรัพยากรธรรมชาติในทุกระดับ รวมถึงสถาบันตามจารีตประเพณี โดยตระหนักถึงความสำคัญของประเพณีดั้งเดิม และระบบความรู้ของชนเผ่าพื้นเมือง

(iii) ส่งเสริมการลงทุนที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาการเกษตรที่บูรณาการและตอบสนองต่อลำดับความสำคัญ ความสามารถ และข้อจำกัดของสตรี ส่งเสริมแนวทางเกษตรกรรมและนวัตกรรมอื่นๆ เกษตรกรรมที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ และความรู้และเทคโนโลยีสำหรับผู้หญิงทั่วทั้งการเกษตรและระบบอาหารและห่วงโซ่คุณค่าของสตรี โดยเฉพาะผู้ผลิตอาหารรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง และผู้ประกอบการที่ตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา

(iv) ส่งเสริมและให้ทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่ขาดแคลนน้ำอย่างถาวรหรือเป็นประจำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าถึงและการจัดการน้ำอย่างยั่งยืน เช่น ถังเก็บน้ำ เพื่อการบริโภคในครัวเรือนและการผลิตอาหาร โดยมุ่งเน้นที่สิทธิและความต้องการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ไม่ควรจะมีการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานใดๆ นอกเหนือสิ่งอื่นใด อายุ ชนชั้น เชื้อชาติ ความพิการ และการเลือกปฏิบัติและทัศนคติแบบเหมารวมตามเพศและชาติพันธุ์ ในเรื่องการเข้าถึงและใช้การกระจายน้ำอย่างเท่าเทียมกันเพื่อการบริโภค การผลิตอาหาร และการสุขาภิบาล และสุขอนามัย

(v) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในมาตรการความยืดหยุ่น การปรับตัว และการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ตอบสนองต่อความต้องการลำดับความสำคัญ ความสามารถ และสถานการณ์ของท้องถิ่น

(vi) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเป็นผู้นำอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายของสตรี รวมถึงสตรีพื้นเมือง ในทุกด้านของการกำหนดนโยบายและการดำเนินการด้านสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ

3.6. Access to education, capacity building, training, knowledge and information services

3.6.1. Women’s and girls’ access to formal education

3.6.1.1. Issues and challenges

71. การศึกษาของบุคคลทุกคน โดยเฉพาะสตรีและเด็กผู้หญิง ถือเป็นลำดับความสำคัญในการพัฒนาเชิงกลยุทธ์และสำคัญยิ่งสำหรับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ผู้หญิงที่เรียนหนังสือมาหลายปีมักจะได้รับความรู้เกี่ยวกับโภชนาการและนำแนวทางปฏิบัติด้านโภชนาการที่ดีต่อสุขภาพมาใช้กับตนเองและครอบครัว การรู้หนังสือและการเข้าเรียนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับโภชนาการ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรที่ดีขึ้น และวิธีการผลิตที่ได้รับการปรับปรุง รวมถึงความเป็นไปได้ที่เพิ่มขึ้นในการพัฒนาและใช้เมล็ดพันธุ์และพืชผลที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางนิเวศน์และบริบททางวัฒนธรรม โดยเฉพาะ การศึกษา รวมถึงการศึกษาของพลเมืองยังเพิ่มความสามารถของสตรีและเด็กผู้หญิงในการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ เพิ่มขีดความสามารถของพวกเขาในการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานในระบบและในการตัดสินใจ และได้รับแจ้งเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถของสตรีและเด็กผู้หญิงทุกคน เพื่อการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ และลดความยากจนของสตรีและด้วยเหตุนี้จึงเป็นการปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการของพวกเธอ

72. การศึกษาของเด็กผู้หญิงมีความเกี่ยวข้องกับโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต อัตราการตั้งครรภ์ก่อนกำหนดและซ้ำๆ รวมถึงอัตราการเจริญพันธุ์ รวมถึงความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันที่สูงของเด็กผู้หญิงยังคงส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงหลายล้านคนทั่วโลก อุปสรรคต่อการศึกษาของเด็กผู้หญิง ได้แก่ เด็กที่แต่งงานเร็ว หรือถูกบังคับให้แต่งงานและการตั้งครรภ์ ความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึง GBV บรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติ กฎหมายและนโยบาย และทัศนคติเหมารวมทางเพศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและสังคม ความยากจน การอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท ความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ และภาวะช็อก การขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่คำนึงถึงเพศสภาพ เช่น การขาดห้องน้ำที่ปลอดภัยและการจัดการสุขอนามัยประจำเดือนสำหรับเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงพื้นเมือง เด็กผู้หญิงที่มีความพิการ และเด็กผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น ความตื่นตระหนกและวิกฤตการณ์ เช่น การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลเสียต่อการศึกษาของเด็กผู้หญิง

3.6.1.2. Policies and strategic approaches

73. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้:

(i) ดำเนินการและ/หรือเสริมสร้างกฎหมายที่มีอยู่หรือแนะนำกฎหมายใหม่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพที่ครอบคลุมและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมสำหรับทุกคนที่เคารพมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิหลัง

(ii) พัฒนาและดำเนินมาตรการตอบโต้เด็ก การสมรสตั้งแต่เนิ่นๆ และถูกบังคับให้แต่งงาน

(iii) ส่งเสริมหลักสูตรและระบบการศึกษา ทรัพยากร และกระบวนการด้านการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อเพศสภาพ เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ขจัดบรรทัดฐานทางเพศที่เลือกปฏิบัติ และส่งมอบผลการศึกษาที่เท่าเทียมกันมากขึ้นสำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย

(iv) ขจัดอุปสรรคและจัดลำดับความสำคัญของความพยายามในการจัดการกับบรรทัดฐานทางสังคมเชิงลบและทัศนคติเหมารวมทางเพศ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กผู้หญิงจะลงทะเบียนและสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และเพื่อสนับสนุนการเข้าสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมถึงผ่านมาตรการคุ้มครองทางสังคม เช่น สวัสดิการเด็ก ค่าจ้างนักเรียน หรืออาหารโรงเรียนฟรี การเดินทางไปโรงเรียน การเข้าถึงห้องน้ำที่ปลอดภัยและสะอาด การเข้าถึงผลิตภัณฑ์สุขอนามัย มาตรการต่อต้านการล่วงละเมิดทางเพศ การแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดในและไป/จากโรงเรียน ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาระหว่างวัฒนธรรม รวมถึงการสอนในภาษาพื้นเมือง

(v) แสวงหาการเข้าเรียนในโรงเรียนให้มากขึ้น ส่งเสริมโปรแกรมการอ่านออกเขียนได้สำหรับผู้หญิง เด็กผู้หญิง ผู้ชาย และเด็กผู้ชาย และรวมชั้นเรียนการรู้หนังสือเข้ากับโปรแกรมการเกษตรและโภชนาการโดยเฉพาะ รวมถึงการอ่านและทำความเข้าใจฉลากอาหารและโภชนาการในหลักสูตรของพวกเขา

74. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ควร:

(i) กล่าวถึงบรรทัดฐานทางสังคมที่ยึดเยื้อความไม่เท่าเทียมกันทางเพศโดยการท้าทายทัศนคติแบบเหมารวมทางเพศและการเลือกปฏิบัติในด้านการศึกษา การเสริมสร้างขีดความสามารถ การฝึกอบรม การเข้าถึงและการสร้างความรู้ และข้อมูล

(ii) ส่งเสริมการฝึกทักษะการใช้ชีวิต ความเป็นผู้นำ และการเป็นผู้ประกอบการสำหรับเด็กหญิงและสตรี รวมถึงผ่านทางความร่วมมือเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และสามเหลี่ยม

3.6.2. Women's and girls' access to extension and advisory services

3.6.2.1. Issues and challenges

75. การสร้างขีดความสามารถผ่านบริการส่งเสริมการเกษตรที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ ตลอดจนการศึกษาและการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในรูปแบบอื่นๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความเป็นผู้นำและการผลิตของสตรี และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับอาหารขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผู้ผลิตและผู้เข้าร่วมห่วงโซ่คุณค่าอื่นๆ แต่ผู้หญิงจำนวนมากสามารถเข้าถึง EAS ในชนบทได้น้อยกว่าผู้ชาย เนื่องจากบรรทัดฐานทางเพศที่เลือกปฏิบัติที่ขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงได้รับการยอมรับว่าเป็นลูกค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายของ EAS บริการที่พวกเขาสามารถเข้าถึงได้มักไม่ได้รับ

การปรับให้เข้ากับความต้องการและความเป็นจริงของพวกเขา นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้บริการส่งเสริมสตรี ช่างเทคนิคการเกษตร นักวิจัย นักวางแผน และผู้กำหนดนโยบายจำนวนจำกัด

76. ผู้หญิงมักเข้าถึงข้อมูลการตลาดได้อย่างจำกัด ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการตระหนักถึงศักยภาพของตนเองในฐานะผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้แปรรูป และผู้ค้า นอกจากนี้ การสร้างขีดความสามารถ การฝึกอบรม ความรู้ และการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับทุกคน โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในพื้นที่ชนบทและชนพื้นเมืองในการได้รับความรู้เพื่อปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการและป้องกันโรคไม่ติดต่อโดยเฉพาะ

3.6.2.2. Policies and Strategic Approaches

77. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ควร:

(i) ส่งเสริมบริการส่งเสริมและบริการให้คำปรึกษา (EAS) ที่ออกแบบมาเพื่อให้ความรู้และการสนับสนุนทางเทคนิคเพื่อปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและผลลัพธ์ด้านโภชนาการ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการทางโภชนาการพิเศษของผู้หญิงและเด็ก

(ii) ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบในการออกแบบและการส่งมอบ EAS เพื่อให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะตอบสนองต่อเพศสภาพ ตัวอย่างเช่น นโยบายและโครงการ EAS ควรรวมวัตถุประสงค์ความเท่าเทียมทางเพศที่เป็นรูปธรรม และกรอบการติดตามและประเมินผลที่มีความละเอียดอ่อนด้านเพศสภาพที่ได้รับแจ้งจากผู้ผลิตสตรีและงบประมาณที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ เมื่อทำได้ ให้สนับสนุนการลงทุนในบริการส่งเสริมการเกษตรดิจิทัลและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนสิ่งนี้ รวมถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ไอซีที และการสร้างขีดความสามารถทางดิจิทัลอย่างเท่าเทียมกัน ความรู้ดั้งเดิมและความรู้จากบรรพบุรุษของผู้ผลิตสตรี รวมทั้งจากชุมชนท้องถิ่น และจากชนเผ่าพื้นเมือง ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ผลิตถึงผู้ผลิตควรได้รับการยอมรับ สนับสนุน และเคารพในฐานะส่วนหนึ่งของกระบวนการเหล่านี้ ผู้ให้บริการควรส่งเสริมการใช้วิธีและการออกแบบแบบมีส่วนร่วม การสะท้อนกลับ และประสบการณ์ ส่งมอบบริการและเทคโนโลยีที่ตอบสนองต่อเพศสภาพที่จัดการกับบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติหรือเชิงลบ คำนึงถึงเวลาของผู้หญิง ความคล่องตัว และข้อจำกัดทางการศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการและลำดับความสำคัญเฉพาะของผู้หญิง ตามความเหมาะสม

(iii) การปฏิรูปและทรัพยากร ตามความเหมาะสม การวิจัยที่ครอบคลุมและ EAS เพื่อให้แน่ใจว่าการวิจัยจะตอบสนองและรับผิดชอบต่อความต้องการและผลประโยชน์ของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน รวมถึงผ่านการสรรหา

และการฝึกอบรมของการส่งเสริมและตัวแทนที่ปรึกษาสตรี สิ่งนี้ควรเกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตของโมเดลการขยายนวัตกรรม เช่น โรงเรียนภาคสนามที่ตอบสนองความต้องการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนโดยเฉพาะ

(iv) สนับสนุนองค์กร EAS เพื่อพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรที่เท่าเทียมระหว่างเพศ รวมถึงการวางกลไกในการสรรหาและรักษาที่ปรึกษาสตรี และจัดการกับอุปสรรคเฉพาะที่พวกเขาเผชิญในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงตำแหน่งในการตัดสินใจ

3.6.3. Women's and girls' access to appropriate ICTs-based, digital and innovative technologies

3.6.3.1. Issues and challenges

78. ICT และเทคโนโลยีดิจิทัลและโซลูชั่นมักจะเป็นประโยชน์ต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในหลายๆ ด้าน พวกเขาสามารถเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา ความรู้และโอกาสในการสร้างขีดความสามารถ สินเชื่อและโอกาสทางเศรษฐกิจและการจ้างงานใหม่ ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ โภชนาการและการเกษตร รวมถึง - ตัวอย่างเช่น - การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ตลอดจนข้อความเตือนล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องสภาพอากาศผ่านแหล่งข้อมูลออนไลน์และโอกาสในการสร้างเครือข่าย ไอซีทีและเนื้อหาดิจิทัลแบบกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนความรู้ดิจิทัลและการเข้าถึงตลาดดิจิทัล สามารถช่วยให้ผู้ประกอบการสตรีในชุมชนชนบทและห่างไกล รวมถึงในใจกลางเมือง ให้เข้าถึงตลาดและผู้บริโภคใหม่ๆ ไอซีทียังสามารถอำนวยความสะดวกในการโอนเงินและเป็นสื่อกลางในการทำธุรกรรมที่ปลอดภัย รวมถึงการรับเงินที่ส่งกลับและการซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่ได้รับจากการใช้ ICT ไม่สามารถทดแทน EAS ได้

79. การเข้าถึง ICT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละภูมิภาคและระหว่างผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และผู้ชายและเด็กผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทหรือห่างไกลโดยเฉพาะต้องเผชิญกับอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีและโซลูชั่นดิจิทัล เนื่องจากไม่สามารถหาซื้อได้ ขาดไฟฟ้าและการเชื่อมต่อความรู้ด้านดิจิทัลต่ำ รวมถึงบรรทัดฐานทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกัน ช่องว่างทางเพศในการเข้าถึง ICT และปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ทำให้เกิดช่องว่างดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน หากต้องการตระหนักถึงประโยชน์ของ ICT ที่มีต่อ GEWGE จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแน่ใจว่าเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะไม่ส่งผลให้เกิดการเลือกปฏิบัติทางเพศและ GBV ต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และไม่ทำให้ความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่แย่ลง

3.6.3.2. Policies and Strategic Approaches

80. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ควร:

(i) เพิ่มการเข้าถึงของเด็กผู้หญิงและสตรีในการเข้าถึงการเชื่อมต่อดิจิทัลที่ราคาไม่แพง เข้าถึงได้ เฉพาะบริบท ปลอดภัย เข้าถึงพื้นที่ชนบทและพื้นที่ห่างไกล โดยมีจุดประสงค์เพื่อปิดช่องว่างทางเพศทางดิจิทัล

(ii) ส่งเสริมการเข้าถึงและดำเนินโครงการสำหรับความรู้ดิจิทัลสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในด้านการศึกษาและบริการทางการเงิน ตลอดจนการวางแนวอาชีพและการจ้างงานของสตรีและเยาวชนหญิง และจัดการกับบรรทัดฐานทางเพศและทัศนคติเชิงลบ ตลอดจนอุปสรรคเชิงโครงสร้างและโครงสร้างพื้นฐานที่บ่อนทำลายทัศนคติของผู้หญิง และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

(iii) วิเคราะห์ว่าสตรีในภาคเกษตรกรรมรวมถึงผู้ประกอบการต้องการเข้าถึงและรับความรู้ใหม่ ๆ (รวมถึงผ่าน ICT) อย่างไร เพื่อเพิ่มความพยายามในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งใจไว้และตอบสนองต่อลำดับความสำคัญและความเป็นจริงของพวกเขา

(iv) ออกแบบแพลตฟอร์มและเครื่องมือเทคโนโลยีการเกษตรและดิจิทัลอื่นๆ สำหรับผู้ประกอบการสตรี โดยมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการออกแบบร่วม เพื่อตอบสนองและตระหนักถึงความต้องการ ความชอบ โอกาส และข้อจำกัดของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ส่งเสริมนวัตกรรมและสนับสนุนการลงทุนและเงินทุนสำหรับสิ่งนี้

3.7. Social protection and food and nutrition assistance

3.7.1. Issues and Challenges

81. สิทธิในการประกันสังคมและมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอนั้นประดิษฐานอยู่ในกรอบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง การคุ้มครองทางสังคมเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าในแง่ของการขจัดความยากจน ความสำเร็จของความเท่าเทียมทางเพศ และการเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและเด็กผู้หญิง และการบรรลุความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ และอาหารเพื่อสุขภาพสำหรับทุกคน

82. นโยบายและโครงการคุ้มครองทางสังคมที่กล่าวถึงบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติหรือเชิงลบ การเหมารวมทางเพศ และความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย สามารถจัดการกับความเสี่ยงและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องเผชิญตลอดชีวิต และสนับสนุนพวกเขาด้วยมาตรการเพื่อป้องกันความยากจน เอาชนะการกีดกันทางสังคม และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงและข้อจำกัดประเภทต่างๆ เครื่องมือคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ เงินบำนาญ การประกันการว่างงานและการเกษตร ตลาดแรงงานและมาตรการส่งเสริมการดำรงชีวิต การจ่ายเงินเลี้ยงดูเด็กและครอบครัว การคุ้มครองการคลอดบุตรและการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรโดยได้รับค่าจ้าง ผลประโยชน์การบาดเจ็บจากการทำงาน การเจ็บป่วยและการดูแลสุขภาพ รวมถึงการเข้าถึงด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างทั่วถึง สิทธิตามที่ตกลงกันตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และ

แผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุม เครื่องมือคุ้มครองทางสังคมอาจรวมถึงเงินสดหรือการถ่ายโอนอาหารในช่วงวิกฤต ระบบการแจกจ่ายสาธารณะ และอาหารในโรงเรียน

83. การคุ้มครองทางสังคมยังสามารถเป็นกลไกในการเปลี่ยนแปลงที่สามารถนำมาใช้เพื่อท้าทายและเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางเพศได้ สามารถส่งผลเชิงบวกโดยตรงต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดยการช่วยให้ผู้คนเข้าถึงอาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพที่เพียงพอ ปลอดภัย เพียงพอ และมีคุณค่าทางโภชนาการสำหรับผู้หญิงทุกคนและครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤติ เมื่อรวมกับการเข้าถึงความรู้ด้านโภชนาการแล้ว โครงการคุ้มครองทางสังคมสามารถส่งผลกระทบเชิงบวกในระยะยาวต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการได้ จึงมีส่วนช่วยในการป้องกันภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบตลอดจนโรคไม่ติดต่อ

84. 1,000 วันแรกของชีวิตมีความสำคัญต่อโภชนาการของเด็ก ดังนั้น นโยบายสาธารณะและโปรแกรมโภชนาการที่คำนึงถึงเพศสภาพและเฉพาะเจาะจงที่สนับสนุนการตั้งครรภ์ที่มีสุขภาพดี การคลอดบุตรอย่างปลอดภัย การลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวเป็นเวลาหกเดือน ตามด้วยแนวทางปฏิบัติในการให้อาหารเสริมที่เพียงพอและปลอดภัยโดยให้นมแม่อย่างต่อเนื่องนานถึงสองปี หรือ การให้อาหารเสริมที่ดีต่อสุขภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการที่หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญ

85 การจัดเตรียมอาหารให้กับโรงเรียน ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการคุ้มครองทางสังคมที่ใช้กันมากที่สุด จูงใจผู้ปกครองและผู้ดูแลให้ส่งเด็ก โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง ไปโรงเรียน นอกจากนี้ มื้ออาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและดีต่อสุขภาพในโรงเรียนสามารถปรับปรุงการเจริญเติบโตทางร่างกายของนักเรียน การพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เพิ่มสมาธิและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลดการขาดเรียน เมื่อได้รับความรู้ด้านโภชนาการ พวกเขาสามารถนำไปสู่การเลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพได้ตลอดชีวิต เมื่ออาหารในโรงเรียนได้มาจากเกษตรกรรายย่อยในท้องถิ่น/ผู้ผลิตอาหาร ก็สามารถส่งเสริมให้มีการผลิตในท้องถิ่นเพิ่มขึ้นได้

86. การคุ้มครองทางสังคมที่เป็นสากลควรประดิษฐานอยู่ในกฎหมายภายในประเทศในฐานะชุดของสิทธิถาวรที่กำหนดบุคคลในฐานะผู้ถือสิทธิ และรับประกันว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงกลไกการเรียกร้องที่เป็นอิสระ หากพวกเขาถูกปฏิเสธสิทธิประโยชน์ตามที่พวกเขามีคุณสมบัติ

3.7.2. Policies and Strategic Approaches

87. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้:

(i) รับประกันการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพออย่างเท่าเทียมกันผ่านกรอบกฎหมายที่ครอบคลุม โครงการคุ้มครองทางสังคมควรมีความครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยทุกคนที่ต้องการตลอดช่วงชีวิต พวกเขาควรมีความคล่องตัวเพียงพอที่จะตอบสนองต่อแรงกระแทก โดยให้ความสนใจกับความต้องการพิเศษของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงความต้องการด้านอาหารและโภชนาการเฉพาะของพวกเขาด้วย

(ii) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าโครงการคุ้มครองทางสังคมจัดการกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงในชีวิตเฉพาะของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และความหลากหลายของประสบการณ์ของผู้หญิง โดยได้รับข้อมูลจากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แบ่งแยก และทันสมัย

(iii) จัดให้มีการลงทุนและการจัดสรรทางการเงินที่เพียงพอและยั่งยืนเพื่อสนับสนุนโครงการคุ้มครองทางสังคมสากลในระยะยาว

88. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ควร:

(i) ช่วยให้ผู้หญิงและผู้ชายมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการตัดสินใจเกี่ยวกับการคุ้มครองทางสังคม รวมถึงในการออกแบบ การนำไปปฏิบัติ การติดตาม และการประเมินผลโครงการและนโยบาย

(ii) เพิ่มการควบคุมของผู้หญิงในการได้มาซึ่งอาหาร การจัดหาและการแจกจ่าย และการให้ความช่วยเหลือด้านโภชนาการ โดยทำให้มั่นใจว่าผู้หญิงสามารถเป็นเจ้าของสิทธิในอาหารในครัวเรือนได้บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน

3.8. Recognition, reduction and redistribution of unpaid care and domestic work

3.8.1. Issues and Challenges

89. ผู้หญิงมีความรับผิดชอบสำคัญอย่างไม่สมส่วนในแง่ของการดูแลโดยไม่ได้รับค่าจ้างและงานบ้าน นอกเหนือจากการจ้างงานและงานอื่นๆ สิ่งนี้มักขัดขวางความสามารถของสตรีในการมีส่วนร่วมในงานที่ได้รับค่าจ้าง กระบวนการตัดสินใจและชีวิตสาธารณะ การศึกษาและการฝึกอบรม และกิจกรรมที่สอดคล้องกับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง

90. การดูแลโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนและงานบ้านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ รวมถึงการผลิตและ/หรือการเตรียมอาหารสำหรับครอบครัว การเลี้ยงและดูแลเด็ก คนชรา คนพิการ ความเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บในครัวเรือนและชุมชน และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมายที่จำเป็นต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์และสังคมโดยรวม กิจกรรมเหล่านี้มักไม่ได้รับการยอมรับและประเมินค่าต่ำเกินไป แม้ว่าเศรษฐกิจและความเป็นอยู่จะขึ้นอยู่กับกิจกรรมเหล่านี้ก็ตาม

91. กิจกรรมที่ผู้หญิงทุกคนทำที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหาร รวมถึงผู้หญิงพื้นเมืองที่ใช้ความรู้ดั้งเดิม เช่น การปลูก การดูแล การชลประทาน และการเก็บเกี่ยวพืชผลและการแปรรูปปลา มักจะไม่ได้รับค่าตอบแทนและไม่ได้รับการจดจำ แม้ว่าพวกเธอจะมีมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมมหาศาลก็ตาม

92. ในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศและในบริบทของโครงสร้างพื้นฐานที่จำกัด เช่นเดียวกับในสถานการณ์หรือสถานที่ที่ผลกระทบที่เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ และการแปรสภาพเป็นทะเลทรายกำลังเกิดขึ้น ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในชนบท

ใช้เวลาจำนวนมหาศาลในการเข้าถึง น้ำ ไม้ฟืน พืชที่กินได้และเป็นยา และอาหารประเภทอื่นๆ สำหรับใช้ในครัวเรือนและทางการเกษตร ซึ่งส่งผลเสียต่อการเข้าเรียนในโรงเรียนเด็กผู้หญิงด้วย

93. ความท้าทายที่ผู้หญิงเผชิญในการดูแลโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนและงานบ้านโดยได้รับค่าจ้าง มักจะส่งผลกระทบเชิงลบอย่างมากต่อภาวะโภชนาการไม่เพียงพออย่างต่อเนื่องในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ เพราะสิ่งนี้บั่นทอนความสามารถในการให้นมบุตรและรับประกันอาหารเพื่อสุขภาพสำหรับเด็กเล็ก

3.8.2. Policies and strategic approaches

94. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และพันธมิตรด้านการพัฒนา ควร:

(i) รับรู้ ทำให้มองเห็นได้ และเห็นคุณค่าของงานที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนของผู้หญิง รวมถึงคุณูปการที่สำคัญต่อการเกษตร การผลิตอาหาร การจัดหาและการจัดเตรียม ผ่านมาตรการที่อาจรวมถึงการนับและรวมไว้ในสถิติระดับชาติ

(ii) สนับสนุนการจัดการการทำงานที่ยืดหยุ่นมากขึ้นในสถานที่ทำงานภาครัฐ และส่งเสริมและสนับสนุนสถานที่ทำงานภาครัฐและภาคเอกชนและในพื้นที่การตัดสินใจ ผ่านการจัดเตรียมและการดำเนินการตามนโยบายเพศที่มีประสิทธิผล ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานหรือคำแนะนำของ ILO สิ่งนี้จะช่วยให้ผู้หญิงและผู้ชายสามารถบรรลุความสมดุลที่ดีขึ้นระหว่างความรับผิดชอบในบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้างและความรับผิดชอบในการดูแลและการจ้างงานที่ได้รับค่าจ้าง และสร้างโอกาสมากขึ้นสำหรับผู้หญิงในที่ทำงาน

(iii) ส่งเสริมการจัดหาและการเข้ารับการคลอดบุตร การคลอดบุตร และการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรร่วมกันและผลประโยชน์ทางสังคมอันมีค่าอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับการเป็นบิดามารดาในสถานที่ทำงานทั้งหมด รวมถึงภาคส่วนเศรษฐกิจนอกระบบ ตลอดจนการแนะนำนโยบายสถานที่ทำงานที่สนับสนุนสำหรับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ส่งเสริมให้นายจ้าง โดยเฉพาะ SMEs และบริษัทสตาร์ทอัพ จัดให้มีการลาเพื่อเลี้ยงดูบุตร

(iv) ส่งเสริมความคิดริเริ่มต่างๆ รวมถึงโครงการให้ความรู้ด้านโภชนาการ โดยตระหนักว่าควรมีการแบ่งปันการดูแลที่ไม่ได้รับค่าจ้างและงานบ้านอย่างเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชาย และผู้ชายจะต้องมีบทบาทในการรับประกันโภชนาการที่เพียงพอสำหรับครอบครัวของพวกเขา ในขณะเดียวกันกล่าวถึงความไม่เท่าเทียมกันทางประวัติศาสตร์และเชิงโครงสร้างในความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย และทัศนคติแบบเหมารวมทางเพศที่อาจส่งผลกระทบต่อความตั้งใจของผู้ชายที่จะรับบทบาทร่วมกันเหล่านี้

(v) ลดงานที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนของผู้หญิงผ่านการลงทุนสาธารณะในด้านการคุ้มครองทางสังคม การจัดหาบริการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ และโครงสร้างพื้นฐานในชนบท รวมถึงการจัดหาบริการที่จำเป็น (น้ำประปา สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและสุขอนามัย และการเข้าถึงไฟฟ้าและบรอดแบนด์) และบริการทางสังคม

(การเข้าถึงการศึกษาที่ครอบคลุมและมีคุณภาพ การดูแลสุขภาพ การดูแลระยะยาว และบริการสนับสนุนอื่นๆ) ซึ่งสามารถลดภาระ ความน่าเบื่อหน่าย และการทำงานที่ไม่ได้รับค่าจ้างหลายชั่วโมง

(vi) ให้ทุนสนับสนุนการจัดหาและสนับสนุนการเผยแพร่และการใช้เทคโนโลยีประหยัดแรงงานสำหรับงานบ้านตลอดจนการผลิตและการแปรรูปอาหารทางการเกษตรและสัตว์น้ำ เพื่อลดปริมาณ ความน่าเบื่อหน่าย และภาระที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงต้องแบกรับอย่างไม่เป็นสัดส่วน ตามความเหมาะสม ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงควรเข้าถึงเทคโนโลยีได้ และปรับให้เข้ากับความต้องการและลำดับความสำคัญของพวกเขา

3.9.1. Issues and Challenges

95. มนุษย์ทุกคนควรมีชีวิตที่ปราศจากความรุนแรงทุกรูปแบบ GBV ต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงการละเมิดทางร่างกาย ทางเพศ จิตใจ เศรษฐกิจ และการปฏิบัติที่เป็นอันตราย และยังคงมีอยู่ในทุกประเทศ ถือเป็นการแสดงออกถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศอย่างรุนแรง และอาจละเมิดหรือละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานได้ มันตอกย้ำวงจรอุบาทว์ของความยากจนและความไม่มั่นคงทางอาหาร

96. ความยากจน ความไม่มั่นคงทางอาหาร ภาวะทุพโภชนาการ และความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิง รวมถึงความรุนแรงทางเพศ มีความเชื่อมโยงกันหลายวิธีซึ่งจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบริบท ความรุนแรงและความกลัวต่อสิ่งนี้ ทำให้ความสามารถในการทำงานของผู้คนลดลง ประสิทธิภาพการทำงานและ ทรัพย์สินในการดำรงชีวิต เพิ่มรายจ่ายในครัวเรือน (เช่น ค่ารักษาพยาบาล) และยังจำกัดการเข้าถึงการสนับสนุนจากชุมชนและการให้บริการทุกประเภท การเสื่อมถอยของสถานะความมั่นคงทางอาหารสามารถส่งผลให้ความรุนแรงทุกรูปแบบเพิ่มขึ้น รวมถึง GBV ในระดับบุคคล ครัวเรือน ชุมชน และสังคม ปัจจัยหลายประการ เช่น การเลือกปฏิบัติตามชาติพันธุ์หรือความพิการ อาจทำให้ความเสี่ยงต่อ GBV รุนแรงขึ้น มีหลักฐานมากมายที่บันทึก GBV รวมถึงความรุนแรงทางเพศในภาคเกษตรกรรมและอาหาร29 ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเก็บน้ำ อาหาร และไม้ฟืน ความไม่มั่นคงทางอาหารอาจทำให้ความตึงเครียดภายในครัวเรือนรุนแรงขึ้นซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัว ในขณะเดียวกัน ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองก็อาจเผชิญกับความเสี่ยงสูงที่จะเกิด GBV ได้เช่นกัน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ ซึ่งรวมถึงความแตกแยกทางสังคมที่เพิ่มมากขึ้น ความยากจนขั้นรุนแรง คุณภาพไม่ดี และสภาพความเป็นอยู่ที่แออัด

97. ความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึง GBV บ่อนทำลายสุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์และจิตใจ ศักดิ์ศรี และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอย่างรุนแรง โดยบั่นทอนความสามารถของพวกเขาในการใช้ประโยชน์จากโอกาสในการสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการต่อไป และบ่อนทำลายพวกเธอ ความเป็นอยู่และสิทธิในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ แต่บ่อยครั้งกลับถูกปกคลุมไปด้วยวัฒนธรรมแห่งความละอายและความเงียบงัน

3.9.2. Policies and strategic approaches

98. รัฐบาลได้รับการกระตุ้นให้สนับสนุนการขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึง GBV และการปฏิบัติที่เป็นอันตราย ในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ โดย:

(i) การดำเนินการตามพันธกรณีทางกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อผูกพัน และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ เกษตรกรรม และระบบอาหาร และพื้นที่ชนบท รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับ CEDAW และแพลตฟอร์มปฏิบัติการปักกิ่ง และอนุสัญญาของ ILO ซึ่งเรียกร้องให้มีบทบัญญัติทางกฎหมาย กรอบการทำงานเพื่อจัดการและทำให้ GBV เป็นอาชญากรรม และเพื่อปกป้องผู้รอดชีวิต

(ii) การดำเนินการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกฎหมายระดับชาติที่มีอยู่ และการแนะนำกฎหมายและข้อบังคับใหม่ที่ใช้บังคับเพื่อป้องกัน ตอบสนอง และขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทั้งออฟไลน์และออนไลน์ โดยคำนึงถึงบริบทเฉพาะที่แสดงออกมาและกลไกการตอบสนองภายในภาคเกษตรกรรมและระบบอาหาร ขณะนี้หลายประเทศมีกฎหมายป้องกันความรุนแรงในที่ทำงานและมีกฎหมายว่าด้วยความรุนแรงในครอบครัว แต่บางประเทศยังมีข้อบกพร่อง เช่น การยกเว้น (เช่น การข่มขืนสมรส) หรือบ่อยครั้งที่กฎหมายเหล่านี้ไม่ได้รับการระดมพลเมื่อจำเป็นที่สุด ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึง GBV ทั้งหมด รวมถึงความรุนแรงทางเพศ พวกเขาควรสร้างความตระหนักรู้ให้กับตำรวจ ตุลาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและการศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ดูแลสังคม และสาธารณชน ด้วยความเกี่ยวข้องทางวัฒนธรรม เพื่อปรับปรุงกลไกการปกป้องและการรายงาน

(iii) จัดให้มีมาตรการและบริการเพื่อสนับสนุนและปกป้องเหยื่อและผู้รอดชีวิตจาก GBV จากผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงความรุนแรงทางเพศ ซึ่งคำนึงถึงการแสดงออกเฉพาะภายในภาคเกษตรกรรมและระบบอาหาร เช่นเดียวกับสนับสนุนความต้องการของตนในบริบทของการดำเนินคดีทางกฎหมาย รวมถึงการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำผิด และการลงทุนในมาตรการป้องกัน สิ่งนี้กำหนดให้ต้องมีกลไกการรายงานที่มีผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง เช่น สายด่วนช่วยเหลือฉุกเฉิน ในภาษาพื้นเมือง ถ้ามี ที่พักพิงสำหรับผู้รอดชีวิตและเด็ก ๆ และสร้างความมั่นใจว่ามี 'ศูนย์ครบวงจร' ที่พวกเขาสามารถได้รับการสนับสนุนที่พวกเขาต้องการในลักษณะบูรณาการโดยมีความเกี่ยวข้องทางวัฒนธรรม ไม่เพียงแต่การลงโทษผู้กระทำผิดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติที่เป็นอันตรายด้วย

(iv) ปกป้องและพัฒนาความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน โดยประกันความปลอดภัยและความปลอดภัยของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนจากวิกฤติ ด้วยแนวทางที่กำหนดเป้าหมายสำหรับผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและผู้ด้อยโอกาสที่สุด โดยส่งเสริมการคุ้มครองและศักดิ์ศรีของพวกเขา และความซื่อสัตย์ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีความเสี่ยงที่จะทนทุกข์ทรมานจาก

ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ รวมถึงการเลือกปฏิบัติหลายรูปแบบและหลายรูปแบบ โดยเฉพาะผู้หญิงที่อายุน้อยและสูงอายุ ผู้หญิงที่มีความพิการ ผู้หญิงพื้นเมือง ผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่นและ ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

99. รัฐบาลโดยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น ชนเผ่าพื้นเมือง ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ได้รับการกระตุ้นให้ใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งหมดเพื่อขจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายและความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดย:

(i) การจัดการและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมและทัศนคติเชิงลบและเลือกปฏิบัติที่ก่อให้เกิดและขยายความรุนแรงทุกรูปแบบต่อสตรีและเด็กผู้หญิงในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ การลงทุนในมาตรการป้องกันควรรวมถึงการแก้ปัญหาต้นตอของปัญหา รวมถึงบรรทัดฐานทางเพศที่เลือกปฏิบัติและทัศนคติเหมารวมทางเพศ โครงการริเริ่มอาจรวมถึงการรณรงค์และการฝึกอบรมโปรแกรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติโดยสมัครใจเหล่านี้ ผ่านการสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณะเกี่ยวกับ GBV รวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศและการกลั่นแกล้งทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ และการมีทัศนคติที่ไม่ยอมรับความรุนแรงทุกรูปแบบ พวกเขาควรจัดการกับความไม่เท่าเทียมกันทางโครงสร้างในความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ตัวอย่างเช่น การท้าทายการทำให้ความรุนแรงกลับสู่ปกติในฐานะการแสดงพฤติกรรมของผู้ชาย และการกำจัดแนวปฏิบัติที่เป็นอันตราย ผู้ชายและเด็กชายควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเหล่านี้

(ii) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศโดยการสนับสนุนสิทธิและการเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงการเสริมสร้างองค์กรและสมาคมด้านสิทธิสตรี การเคลื่อนไหวทางสังคม ภาคประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรชนเผ่าพื้นเมือง ตามความเหมาะสม โดยทำงานเพื่อป้องกัน บรรเทา ตอบสนองและขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกรูปแบบในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ

3.10. Gender equality and women's and girls' empowerment across food security and nutrition in conflicts, humanitarian crises and emergencies

3.10.1. Issues and challenges

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติต่อสตรีและเด็กผู้หญิง

100. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่เชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นตัวขับเคลื่อนความหิวโหยและความไม่มั่นคงทางอาหารทั่วโลกเพิ่มมากขึ้น ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงได้รับผลกระทบอย่างชัดเจนและไม่เหมือนใครจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แผ่นดินไหว แรงกระแทกที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เช่น ความแห้งแล้งและน้ำท่วม การขาดแคลนน้ำ ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้น การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

การเสื่อมโทรมของที่ดิน การแปรสภาพเป็นทะเลทราย และความเสียหายและการสูญเสียการผลิต ผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเหตุการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงและเหตุการณ์ที่เริ่มเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ส่งผลให้ความไม่เท่าเทียมทางเพศที่มีอยู่รุนแรงขึ้นอีก ผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น และผู้หญิงพื้นเมืองมีความเป็นเจ้าของและการควบคุมทรัพย์สินน้อยลง การเข้าถึง EAS และข้อมูลสภาพอากาศก็น้อยลง บทบาททางเพศมักทำให้พวกเขาต้องทำงานดูแลโดยไม่ได้รับค่าจ้างมากขึ้น ขณะเดียวกันก็คุกคามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและลดความสามารถในการปรับตัวของพวกเขาเอง ผู้ผลิตสตรีมักจะสามารถทนต่อผลกระทบเหล่านี้ได้น้อยที่สุด เนื่องจากขาดการเข้าถึงเทคโนโลยี การเงิน และทรัพยากรอื่นๆ รวมถึงความสามารถที่จำกัดในการเข้าถึงเงินทุนสำหรับการจัดการและฟื้นฟูความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการประกันภัยทางการเกษตร นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ระดับความหิวโหยเพิ่มขึ้นรวมทั้งหลากหลายของอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพด้วย

101. ผลกระทบเชิงลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเหตุการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงและเหตุการณ์ที่เริ่มเกิดขึ้นช้า กำลังขยายและทำให้เส้นผิดของความไม่เท่าเทียมทางเพศรุนแรงขึ้น ซึ่งขัดขวางการพัฒนาในระดับโลก ขณะเดียวกัน ความไม่เท่าเทียมทางเพศกำลังส่งผลกระทบลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากกาเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และผู้ด้อยโอกาสที่สุด โดยมีผลกระทบร้ายแรงต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ซึ่งมักส่งผลให้มีการเพิ่มขึ้นของภาวะทุพโภชนาการ

102. ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในการปรับตัวและการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในหลายชุมชน เช่น ผ่านการจัดการระบบเตือนภัยล่วงหน้า เกษตรกรสตรีและสตรีชาวประมงจำนวนมากได้รับความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ผลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่พวกเธอนำไปใช้กับเทคนิคการผลิตของตน แต่บ่อยครั้งที่พวกเธอไม่ได้รับการปรึกษาหรือรวมไว้ในกระบวนการตัดสินใจ

ผลกระทบของโรคจากสัตว์สู่คนต่อสตรีและเด็กหญิง

103. การระบาดใหญ่ของโควิด-19 และโรคจากสัตว์สู่คนอื่นๆ ได้ให้ความสำคัญกับความไม่เท่าเทียมทางเพศในขอบเขตเต็มรูปแบบ และการที่สตรีและเด็กหญิงเผชิญกับความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึงความรุนแรงทางเพศทั่วโลก มาตรการควบคุมการแพร่ระบาดและมาตรการควบคุมที่เกี่ยวข้องได้กระตุ้นให้ปัจจัยความเปราะบางที่มีอยู่เดิมรุนแรงขึ้น ความไม่เท่าเทียมกันที่กว้างขึ้น และเปิดโปงความเปราะบางทางโครงสร้างของเกษตรกรรมและระบบอาหารทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนที่มีความเสี่ยงทางเศรษฐกิจมากที่สุดอย่างยากลำบาก โดยผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมักได้รับผลกระทบมากที่สุด

104. แม้ว่าการจำกัดการแพร่กระจายของโควิด-19 จะมีความสำคัญ แต่ข้อจำกัดในการเคลื่อนไหวและมาตรการด้านสาธารณสุขอื่นๆ รวมถึงการล็อคดาวน์ ส่งผลให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงจำนวนมากตกอยู่ในสถานการณ์

ที่ยากลำบากอยู่แล้ว ไม่สามารถหลบหนีจากสถานการณ์การใช้ความรุนแรงในบ้านได้ และยังได้รับความช่วยเหลือที่ลดลงอีกด้วย เครือข่ายและความสามารถทางการเงิน

ผลกระทบจากความขัดแย้งสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ

105. ความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ และความตกใจทำให้เกิดความหิวโหยและความไม่มั่นคงทางอาหารทั่วโลก ขัดขวางการจัดหาอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและดีต่อสุขภาพ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการผลิตอาหาร ซึ่งนำไปสู่ราคาอาหารที่สูงขึ้น และสร้างความท้าทายเพิ่มเติมสำหรับผู้หญิงในการเลี้ยงครอบครัว ในเวลาเดียวกัน มีความสัมพันธ์แบบวงกลมระหว่างความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ด้านอาหาร และความไม่มั่นคงด้านอาหารที่สามารถขับเคลื่อนความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ และความตกใจได้ เด็กที่เกิดในรัฐที่เปราะบางหรือได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งมีแนวโน้มที่จะขาดสารอาหารเป็นสองเท่า ความขัดแย้งยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการพลัดถิ่น ซึ่งส่งผลเสียต่อการเข้าถึงอาหารและการดำรงชีวิตที่มีคุณค่าทางโภชนาการและดีต่อสุขภาพ และอาจนำไปสู่ความไม่มั่นคงทางอาหารในระยะยาวและภาวะทุพโภชนาการสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง รวมถึงผู้หญิงพื้นเมืองและผู้หญิงในชุมชนท้องถิ่น ความขัดแย้งยังทำให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะเกิด GBV มากขึ้น รวมถึงความรุนแรงทางเพศด้วย

106. การเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานเพศสภาพในการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรธรรมชาติ สินทรัพย์การผลิต เช่น ที่ดิน ทรัพย์สิน และการเงิน มักส่งผลให้ผู้หญิงมีทรัพยากรน้อยลงเพื่อรองรับการสูญเสียความสามารถในการผลิตที่เกิดจากความขัดแย้ง นอกจากนี้ ผู้หญิงมักจะไม่สามารถปกป้องที่ดินและทรัพย์สินจากการบังคับยึดในระหว่างความขัดแย้งได้น้อย และพวกเขาอาจมีปัญหาในการจัดทำและป้องกันการเรียกร้องทรัพย์สินในสภาพแวดล้อมหลังความขัดแย้ง เป็นผลให้ความสามารถในการตอบสนองความต้องการทางโภชนาการของตนเองและครอบครัวได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง และอาจนำไปสู่กลยุทธ์การรับมือเชิงลบ

3.10.2. Policies and strategic approaches

107. รัฐบาลด้วยการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงภาคประชาสังคม ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหุ้นส่วนด้านการพัฒนา ควร:

(i) เสริมสร้างนโยบายและแผนงานด้านความยืดหยุ่น การปรับตัว และการบรรเทาผลกระทบที่ตอบสนองต่อเพศภาวะ เมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้หญิงในภาคเกษตรกรรม รวมถึงชนเผ่าพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนและการลงทุนมากขึ้นในด้านความสามารถในการฟื้นตัวจากสภาพภูมิอากาศ แนวทางการเกษตร เกษตรนิเวศน์วิทยา และนวัตกรรมอื่นๆ ตลอดจนแหล่งน้ำสะอาดในท้องถิ่นที่มีราคาไม่แพง

ตามความต้องการ ลำดับความสำคัญ ความสามารถ และสถานการณ์ของท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

(ii) จัดหาเงินทุนโดยตรงและการสนับสนุนแก่ภาคประชาสังคมในท้องถิ่นและองค์กรที่นำโดยชุมชน รวมถึงองค์กรสตรีและสิทธิสตรีที่เป็นผู้นำในการบรรเทาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้ง โควิด-19 และการระบาดใหญ่ในอนาคต

(iii) ปรึกษาผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในพื้นที่ชนบทและในเมืองเกี่ยวกับความต้องการของพวกเขาเมื่อเผชิญกับวิกฤติ ความรู้ในท้องถิ่นที่ได้รับจากการปรับตัวเข้ากับภาวะวิกฤติควรได้รับการเคารพและนำมาพิจารณาด้วย

(iv) สนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกัน และมีความหมายของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการอภิปรายและการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับตัวและการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งรวมถึงการอภิปรายภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) และแผนปฏิบัติการด้านเพศสภาพ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและการพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในประเทศและชุมชนของตน

(v) กล่าวถึงมิติทางเพศของการระบาดใหญ่ของโควิด-19 และโรคจากสัตว์สู่คนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอื่นๆ และเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้วในความขัดแย้งหรือวิกฤตด้านมนุษยธรรม และผลกระทบต่อความต้องการทางเศรษฐกิจของสตรี รวมถึงการถูกบังคับให้พลัดถิ่น ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงและผู้หญิงจากชุมชนพื้นเมือง

(vi) สนับสนุนระบบอาหารในท้องถิ่นและระดับภูมิภาคที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น เพื่อปรับปรุงอำนาจการตลาดของเกษตรกรสตรี และเสริมบทบาทที่สำคัญของห่วงโซ่คุณค่าระหว่างประเทศในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในครัวเรือน

(vii) ใช้และดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองทางสังคม รวมถึงเงินสดและการโอนอาหารที่มีให้และเข้าถึงได้ง่าย สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมมากที่สุด โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

(viii) จัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน และในทุกการตอบสนองด้านมนุษยธรรม ส่งเสริมมาตรการที่ป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิด และการล่วงละเมิดทางเพศในการประเมินความต้องการ การกำหนดเป้าหมาย หรือการให้ความช่วยเหลือ นี่หมายถึงการลดความเสี่ยงและการตอบสนองต่อความรุนแรงทุกรูปแบบ และการลดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและการจำหน่ายอาหาร และรวมถึงผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคนในกระบวนการเลือกสถานที่ตั้งของจุดแจกจ่าย

(ix) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการวิเคราะห์เพศสภาพและการประเมินความต้องการเป็นหัวใจสำคัญของการวางแผน กรอบงาน และแผนงานการตอบสนองต่อวิกฤตด้านมนุษยธรรม รวมถึงความช่วยเหลือ

ด้านมนุษยธรรม ส่งเสริมความพร้อมของทรัพยากรที่เพียงพอในระหว่างและหลังช่วงวิกฤตเฉียบพลัน เสริมสร้างความสามารถของสตรีและเด็กผู้หญิง รวมถึงสตรีพื้นเมือง และสตรีในชุมชนท้องถิ่น เพื่อรับมือและสร้างใหม่

PART 4 - PROMOTION, IMPLEMENTATION AND MONITORING OF THE USE AND APPLICATION OF THE GUIDELINES

108. รัฐบาลมีความรับผิดชอบหลักในการส่งเสริม CFS และการใช้และการประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์นโยบาย CFS และข้อเสนอแนะนโยบายในทุกระดับ โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานในกรุงโรม (RBA) และผู้มีบทบาทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มการเชื่อมโยงระหว่าง CFS และระดับภูมิภาคและประเทศ รัฐบาลได้รับการสนับสนุนให้สร้างหรือเสริมสร้างกลไกระดับชาติแบบสหสาขาวิชาชีพที่มีอยู่ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของสำนักงานใหญ่ RBA และเครือข่ายการกระจายอำนาจ

4.1 การดำเนินการตามแนวปฏิบัติ

109. สมาชิก CFS และผู้มีส่วนได้เสียทุกคนได้รับการสนับสนุนให้สนับสนุนและส่งเสริมในทุกระดับภายในเขตเลือกตั้งของตน และด้วยความร่วมมือกับโครงการริเริ่มและแพลตฟอร์มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การเผยแพร่ การใช้ และการประยุกต์ใช้แนวปฏิบัติ แนวปฏิบัตินี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการดำเนินการตามนโยบาย กฎหมาย โครงการ และแผนการลงทุนระดับประเทศที่มีการประสานงานหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จของความเท่าเทียมทางเพศ และการเสริมสร้างศักยภาพของสตรีและเด็กหญิงในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ

110. รัฐบาลทุกระดับและองค์กรระหว่างรัฐบาลได้รับเชิญให้ใช้แนวปฏิบัตินี้เป็นเครื่องมือในการดำเนินโครงการริเริ่มเพื่อบรรลุความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมพลังของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการในทุกระดับ ซึ่งรวมถึงการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ กฎหมาย และแผนงานระดับชาติที่มีอยู่ และการออกแบบแผนงานใหม่เมื่อจำเป็น การระบุโอกาสทางนโยบายและส่งเสริมการเจรจานโยบายที่โปร่งใสและเปิดกว้าง เสริมสร้างความสอดคล้องและการประสานงานของนโยบาย การสร้างหรือเสริมสร้างแพลตฟอร์มหุ้นส่วน กระบวนการ และกรอบการทำงานของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย พร้อมการป้องกันสำหรับการระบุและการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น และสนับสนุนผู้หญิงอย่างมีความหมาย การมีส่วนร่วมหน่วยงาน และความเป็นผู้นำในกระบวนการนโยบาย รวมถึงตัวแทนขององค์กรสตรีและประชาชนทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ เชื้อชาติ หรือชาติพันธุ์ และผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง

4.2 การสร้างและเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินงาน

111. รัฐบาลได้รับการสนับสนุนอย่างแข็งขันในการระดมทรัพยากรทางการเงิน เทคนิค และทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ และจัดให้มีกลไกการจัดทำงบประมาณที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ ด้วยการสนับสนุนจากความร่วมมือระหว่างประเทศและผู้มีบทบาทในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของมนุษย์และสถาบันของประเทศต่างๆ ในระดับนานาชาติ ภูมิภาค ในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อนำแนวทางปฏิบัติไปใช้และเพื่อระบุลำดับความสำคัญต่อบริบท การดำเนินการ และการติดตามผล

112. หน่วยงานด้านเทคนิคของ UN รวมถึง RBAs (ในความร่วมมือกับหน่วยงานของ UN กองทุนและโครงการต่างๆ รวมถึง UN Women, ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, UNFPA, โภชนาการของ UN, หน่วยงานความร่วมมือทวิภาคี, องค์กรระหว่างรัฐบาลและระดับภูมิภาค และหุ้นส่วนการพัฒนาอื่น ๆ ได้รับการสนับสนุนให้สนับสนุนความพยายามของรัฐบาลในการดำเนินการตามแนวทางนี้ด้วยทรัพยากรและตามคำสั่งของตน เมื่อมีการร้องขอ

4.3 การติดตามการใช้และการนำแนวปฏิบัติไปปฏิบัติ

113. รัฐบาลโดยการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนให้กำหนดลำดับความสำคัญของนโยบายระดับชาติและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ระดมโครงสร้างระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นเพื่อรายงานตัวบ่งชี้เหล่านี้ และจัดทำหรือเสริมสร้างระบบการติดตามและการรายงานระดับชาติที่มีอยู่ตามความเหมาะสม เพื่อประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนโยบายและกฎระเบียบ และดำเนินการตามความเหมาะสมในกรณีที่เกิดผลกระทบด้านลบหรือระบุช่องว่าง รัฐบาลได้รับการสนับสนุนให้ใช้แนวทางการติดตามและประเมินผลทางวิทยาศาสตร์และหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเน้นไปที่การเรียนรู้ว่าอะไรได้ผล และการปรับตัวเพื่อให้ได้ผลลัพธ์สูงสุด

114. CFS ได้รับการส่งเสริมให้รวมแนวปฏิบัติเหล่านี้ไว้ในงานที่กำลังดำเนินอยู่และทรัพยากรที่มีอยู่ในการติดตามผล ตามคำขอของประเทศหรือภูมิภาค และการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวปฏิบัติจะสอดคล้องกับอาณัติของ CFS และหลักการที่ตกลงกันไว้ใน CFS กรอบยุทธศาสตร์ระดับโลกเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ (GSF)